Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1917-06-27

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 5 8 4

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9801

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'Η συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι

Ετησία Σελ. 10 'Ετησία Σελ. 12

Εξάμηνος » 5 'Εξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγορὰ Κύκκου 'Αριθ. 26

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 584

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 27ῃ 'Ιουνίου 1917

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

'Ο ἀποκαλέσας ἐν τῇ Βουλῇ τῶν 'Ελλήνων τὸν κ. Βενιζέλον **πολιτικὸν τυχάρπαστον** εἶπεν ἀλήθειαν ἱστορικήν, καίτοι δὲν φαίνεται ἐν πᾶσιν ἡ τυφλὴ τύχη δημιουργὸς τοῦ πολιτικοῦ σταδίου του.

'Η πολιτεία τοῦ κ. Βενιζέλου δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μὴ 'Ελληνική, καὶ ἐν Κρήτῃ, ὅτε ἐπεδίωκεν αὐτονομίαν αὐτῆς καὶ ἐστασίαζε κατὰ τοῦ 'Υπάτου 'Αρμοστοῦ πρίγκηπος Γεωργίου καὶ ὕστερον ἐν 'Ελλάδι.

'Η ἱστορία μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦσα τὴν ἀπὸ Κρήτης εἰς 'Ελλάδα πορείαν τοῦ ἀνδρὸς θὰ ἀνεύρῃ τὰ ἐλατήρια, ἅτινα ὤθουν τοῦτον εἰς τὴν 'Ελλάδα καὶ ἀνεβίβαζον εἰς τὸ ὕπατον πολιτικὸν ἀξίωμα. 'Η στρατιωτικὴ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἡ κατὰ θάλασσαν παρασκευὴ ὑπὸ τῶν ἐπιπολαίως παρακολουθούντων τὰ γεγονότα ἀποδίδονται πολὺ ἐσφαλμένως εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ἐνῷ αὕτη ἤρξατο σοβαρῶς ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ προσωπικῇ δράσει τοῦ Διαδόχου καὶ ὕστερον Βασιλέως Κωνσταντίνου, τὸ καταδρομικὸν δὲ «'Αβέρωφ» παρηγγέλθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Γ. Μαυρομιχάλη καὶ ὁ κ. Βενιζέλος συνέχισε τὴν προπαρασκευὴν ἕνεκα τοῦ ἐπιτεινομένου ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων διωγμοῦ κατὰ πάντων τῶν μὴ Μωαμεθανικῶν λαῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῶν 'Ελλήνων.

'Ως ὕψιστον πολιτικὸν ἰδεῶδες ὁ κ. Βενιζέλος περιεῖπε τὴν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀνακήρυξιν τῆς Κρήτης εἰς προνομιοῦχον 'Επαρχίαν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς 'Ανατολ. Ρωμυλίας, καὶ τὴν παρουσίαν αἱρετῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν 'Ελλήνων, νὰ διατελῇ δὲ αὕτη φόρου ὑποτελὴς εἰς τὴν Τουρκίαν.

'Η παραφροσύνη τῶν Νεοτούρκων ὅμως κατέλυσε τὰ μεσότοιχα τὰ χωρίζοντα ἀπ' ἀλλήλων 'Ελληνας, Βουλγάρους καὶ Σέρβους καὶ ἐξηνάγκαζε τοὺς πρώην ἀδιαλλάκτους ἐχθροὺς νὰ συνασπισθῶσι πρὸ τοῦ κοινοῦ κινδύνου κατὰ τοῦ Νεοτουρκικοῦ διωγμοῦ.

'Η καταναγκαστικὴ αὕτη συνδιαλλαγὴ τῶν τέως ἀδιαλλάκτων λαῶν ἐν τῇ 'Ελληνικῇ Χερσονήσῳ παρεῖχεν ἀφορμὴν εἰς πολιτικούς τινας συνδέσμους πρὸς ἐπιδίωξιν Βαλκανικοῦ Συνδέσμου, ὅστις θὰ ἤγειρε φραγμὸν κατὰ τῆς ἀμέσου ἐπιρροῆς τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν ἐπὶ τῆς Τουρκίας.

'Ο σιδηρόδρομος ἀπὸ Χαϊδὰρ Πασᾶ ἐπὶ τῆς Προποντίδος εἰς Βαγδάτην ὑπὸ τὸν Γερμανικὸν ἔλεγχον θὰ ἥνου Βερολῖνον καὶ Βιέννην μετὰ τῆς Μεσοποταμίας, γονιμωτάτης ἐν 'Ασίᾳ χώρας, καὶ θὰ ἐνίσχυε μεγάλως τὴν Γερμανικὴν ἐπιρροὴν ἀνὰ τὴν 'Ασίαν ὅλην.

'Η συγκρότησις ἰσχυροῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου ὑπὸ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν θὰ διέκοπτε τὴν ἄμεσον ἐπικοινωνίαν τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς 'Ανατολῆς καὶ θὰ περιέστελλε τὴν αὔξουσαν ἐπιρροὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Τουρκίας καὶ διὰ ταύτης ἐπὶ τοῦ ὅλου ἰσλαμικοῦ κόσμου, ἥτις ἀπετέλει σημαντικώτατον ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ συμβόλου τῆς Γερμανίας.

Πᾶσα παρεσχέθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἔτι ὑποστήριξις καὶ βοήθεια εἰς τοὺς Νεοτούρκους πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Τουρκίας, καὶ ὅταν οὗτοι μετήρχοντο ἄγριον διωγμὸν κατὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανικῶν λαῶν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι μία Τουρκία ἰσχυρὰ στρατιωτικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἀκμαία θὰ διέφευγε τὴν Γερμανικὴν ἐπιρροήν.

'Ο Βαλκανικὸς Σύνδεσμος ἔδει νὰ γένηται ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν ὡς εἰπεῖν τῆς Τουρκίας ἢ τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἐπειδὴ οἱ Νεότουρκοι ἐγένοντο ἀδιάλλακτοι πρὸς τοὺς Χριστιανικοὺς ἐν Τουρκίᾳ λαοὺς καὶ τὰ ὁμοεθνῆ Βαλκανικὰ κράτη αὐτῶν, ὁ Βαλκανικὸς σύνδεσμος ὑπὸ τὴν Βουλγαρίαν ἀπέμεινεν ὡς μόνος διπλωματικὸς στόχος διπλωματικῶν τινων κύκλων.

'Ο κ. Βενιζέλος, ὡς πολλάκις ὕστερον κατεδείχθη, τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἰδέαν ἐθεώρει ὡς χίμαιραν καὶ ἅσμενος θ' ἀπεδέχετο οἱονδήποτε ἐδαφικὸν κέρδος ἐπὶ θυσίᾳ ἔστω τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, καὶ ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα καὶ ὑπὸ τοιαύτας σκέψεις εἰργάζετο καὶ ἐπολιτεύετο πρὸς τἆλλα Βαλκανικὰ κράτη.

Μετερχόμενος πολιτικὴν ἥκιστα ἑλληνικὴν ἢ ἐθνικήν, δὲν ἐδίστασε νὰ συνομολογήσῃ στρατιωτικὴν συνθήκην μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἐν ἀγνοίᾳ ἄλλης μυστικῆς τοιαύτης μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, καθ' ἣν ὁλόκληρος ἡ Μακεδονία, ἐν περιπτώσει νίκης κατὰ τῆς Τουρκίας, θὰ διενέμετο μεταξὺ τῶν δύο τούτων Σλαυϊκῶν λαῶν, ὁπότε ἡ 'Ελλὰς θὰ συνεπνίγετο ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων αὐτῆς μέχρι τοῦ 'Ολύμπου, καὶ ὁ πέραν τούτων 'Ελληνισμὸς εἰς πέντε περίπου ἑκατομμύρια ἀνερχόμενος θὰ ἐξηφανίζετο ἢ θὰ ἀπέβαλλε πᾶσαν ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως ἐθνικῆς. Εὐτυχῶς ἡ Θεία Πρόνοια ἐπαγρυπνοῦσα ἄλλην ἔδωκεν εἰς τὰ πράγματα κατεύθυνσιν. 'Ηνωμένα τὰ τέσσαρα Βαλκαν. βασίλεια 'Ελλάς, Βουλγαρία, Σερβία καὶ Μαυροβούνιον κατενίκησαν τὰς Τουρκικὰς δυνάμεις, χάρις εἰς ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν τοῦ 'Ελληνικοῦ στόλου, ἀποκωλύσαντος τὴν διαπεραίωσιν μεγάλων τουρκικῶν δυνάμεων ἀπὸ τῆς 'Ασιατικῆς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. 'Εὰν μετὰ τὴν νίκην ταύτην Βουλγαρία καὶ Σερβία παρέμενον πισταὶ εἰς τὴν συνωμολογημένην μυστικὴν συνθήκην, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εὐχερῶς θὰ ἐξετοπίζετο ὑπὸ τῶν ἡνωμένων δυνάμεων Βουλγαρίας καὶ Σερβίας καὶ ἡ Μακεδονία ὁλόκληρος θ' ἀπέβαινε λεία τοῦ Σλαυισμοῦ.

Εἰς τὸν Βαλκανικὸν Σύνδεσμον κυρίως ἀποβλέπων ὁ κ. Βενιζέλος ἐφαίνετο πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν πρὸς ἀποτροπὴν διχασμοῦ μεταξὺ τῶν Βαλκαν. Συμμάχων καὶ πρὸς συγκρότησιν Βαλκαν. Συνδέσμου ἔστω ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Βουλγαρίας.

Ἂς ἀναπολήσωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται τὰ κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν πρεσβευτῶν τῶν ἓξ Μ. Δυνάμεων ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σὶρ 'Εδ. Γκρέϋ. 'Η Βουλγαρία ἐθεωρεῖτο τότε ἡ ἰσχυροτάτη ἐν τῇ 'Εγγὺς 'Ανατολῇ δύναμις, καὶ ὁ θαυμασμὸς πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἦτο πανευρωπαϊκός, τὸν φιλοβουλγαρισμὸν δὲ τοῦτον ὑπέθαλπαν καὶ ἐξήπλωσαν κατὰ θαυμάσιον τρόπον ἡ Βουλγαρικὴ πονηρία καὶ τὸ Βουλγαρικὸν χρυσίον.

'Ο 'Ελληνικὸς καὶ ὁ Σερβικὸς στρατὸς ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ὡς ἀσήμαντοι παράγοντες τῆς κατὰ τῆς Τουρκίας νίκης τῶν Βαλκαν. Συμμάχων, καὶ θὰ ἀπέβαινον ἁπλοῖ δορυφόροι καὶ ὑποδεέστεροι τῆς Βουλγαρίας ἐν τῷ Βαλκαν. Συνδέσμῳ.

Εὐτυχῶς τῶν Βουλγάρων πληρεξουσίων ὁ ἄγροικος ἐγωϊσμὸς καὶ τῆς Βουλγαρίας ἡ ἀκόρεστος πλεονεξία ἐματαίουν τὴν συνεννόησιν καὶ τὴν διαλλακτικὴν διανομὴν τῶν κατακτηθεισῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας χριστιανικῶν χωρῶν τῆς 'Ελληνικῆς χερσονήσου, καὶ ὁ μελετώμενος Βαλκαν. Σύνδεσμος ἐματαιοῦτο ὑφ' ἃς συνθήκας ἐμελετᾶτο νὰ γίνῃ ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τοῦ 'Ελληνισμοῦ.

Διὰ ταῦτα ἔκπληκτος ὁ 'Ελληνισμὸς εἶδε καὶ ἤκουσε τὸν κ. Βενιζέλον ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς τῶν 'Ελλήνων ἀποκηρύττοντα τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῆς 'Ανατολ. Μακεδονίας, ἐν οἷς ἦσαν οἱ κ.κ. 'Ι. Δέλιος ἄλλοτε Γυμνασιάρχης καὶ Λεωνίδας Παπαπαύλου ἄλλοτε καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου καὶ τότε Γυμνασιάρχης Σερρῶν, ἔλεγε μετὰ θυμοῦ, ὅτι **δὲν γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν, ἀξιοῦντες ὅπως ἡ 'Ανατολ. Μακεδονία ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῶν Βουλγάρων,** ἐπὶ πλέον δὲ προσέθετεν ὅτι **ζητοῦσιν οὗτοι τοῦτο διότι εὑρίσκονται μακρὰν τῆς 'Ανατολ. Μακεδονίας καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐνῷ οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ἐκείνης κινδυνεύουσι τὸν ἔσχατον κίνδυνον ὑπὸ τῆς ἀξιώσεως ταύτης.**

'Ο ἀείμνηστος Παπαπαύλου, καίτοι εἶχε περατώσει πάσας τὰς σχολικὰς ὑποθέσεις καὶ διῆγε θερινὰς παύσεις, φιλοτιμούμενος ἐπανῆλθεν εἰς Σέρρας καὶ ἐτέθη οὕτω εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὠμῶν Βουλγάρων.

'Απὸ τοῦ βήματος δὲ τῆς 'Ελληνικῆς Βουλῆς διεκήρυξεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι **καὶ προσφερομένην τὴν Θράκην εἰς τὴν 'Ελλάδα δὲν θὰ ἐδέχετο αὐτήν, διότι ἤθελε νὰ στρογγυλώσῃ τὴν 'Ελλάδα καὶ νὰ στερεώσῃ τὴν σπονδυλικὴν στήλην αὐτῆς.** 'Υπογραμμίζομεν ταῦτα ἵνα ἐντυπώσωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ὅταν θὰ εὕρωμεν τὸν κ. Βενιζέλον ἀντιφάσκοντα πρὸς ταῦτα εἰς ἄλλην περίπτωσιν, διότι σταθερῶς ὁ κ. Βενιζέλος μετήρχετο πᾶσαν ἄλλην ἢ 'Ελληνικὴν πολιτικὴν καὶ πρὸς ἄλλας βλέψεις ἔστρεφεν ἑκάστοτε τὴν πολιτικὴν πυξίδα του.

Κατὰ τῆς ἀνθελληνικῆς ὄντως πολιτικῆς ταύτης ἐξηγείρετο κυρίως ὁ στρατηλάτης Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ εἶνε εὐτύχημα ἐθνικὸν ὅτι τῶν 'Ελλήνων ἐβασίλευε τότε αὐτὸς καὶ οὐχὶ ὁ ἀείμνηστος πατήρ του, δολοφονηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ, διότι ἄλλως θὰ κατίσχυεν ἡ Βενιζελικὴ πολιτικὴ καὶ οἱ Βούλγαροι θὰ ἐγίνοντο κύριοι τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

'Εν τῇ στρατηγικῇ ἰδιοφυΐᾳ καὶ ὀξυδερκείᾳ του ὁ Κωνσταντῖνος ἐθεώρει τὴν 'Ανατολ. Μακεδονίαν ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὴν 'Ελλάδα θέσιν στρατηγικήν, πλὴν τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν πλεονεκτημάτων αὐτῆς, καὶ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐσταθείας ἐπέμεινεν ὑπὲρ τῆς 'Ανατ. Μακεδονίας ὡς χώρας 'Ελληνικῆς, καὶ πρὸς τοῦτο παρεσκευάζετο διπλωματικῶς καὶ στρατιωτικῶς.

Διὰ τοῦ πρίγκιπος Νικολάου διεπραγματεύθη μετὰ τῆς Σερβ. δυναστείας καὶ τῆς Σερβ. Κυβερνήσεως καὶ ὁ κοινὸς ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας κίνδυνος καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον πρὸς διανομὴν τῆς Μακεδονίας ἤγαγον Σερβίαν καὶ 'Ελλάδα εἰς συνομολόγησιν συνθήκης συμμαχίας κατὰ τῆς Βουλγαρίας, καὶ σύναμα πάσας τὰς στρατιωτ. δυνάμεις αὐτῶν μετέφερον καὶ παρέταξαν ἔναντι τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων, τὸ αὐτὸ δὲ ἔπραττε καὶ ἡ Βουλγαρία συγκεντροῦσα καὶ παρατάσσουσα τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἔναντι τῶν Σερβικῶν καὶ τῶν 'Ελληνικῶν δυνάμεων, ὅτε περὶ ὄρθρον τῆς 16 'Ιουνίου 1913 ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἐξετέλεσεν ἐπίθεσιν αἰφνιδιαστικὴν καθ' 'Ελλήνων καὶ Σέρβων καὶ ἐξερράγη ὁ 'Ελληνοβουλγαρικὸς καὶ ὁ Σερβοβουλγαρικὸς πόλεμος ὅστις ἀπέβη ὁλοσχερῶς κατὰ τῆς Βουλγαρίας.

Τὸν πόλεμον τοῦτον προεκάλεσεν ἡ πλεονεξία τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ στρατηγικὴ καὶ πολιτικὴ ὀξυδέρκεια τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Διὰ τοῦ νικηφόρου τούτου πολέμου 'Ελλὰς καὶ Σερβία ἀπηλλάγησαν τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐφιάλτου καὶ ἐγένοντο κύριαι τῆς τύχης αὐτῶν ἥτις ἐμειδία εἰς ἀμφοτέρους τοὺς συμμάχους λαούς.

Οὐχὶ λοιπόν, ὁ Βενιζέλος, ἀλλ' ὁ Κωνσταντῖνος ἐγένετο ὁ δημιουργὸς τῆς Νέας 'Ελλάδος. 'Ο κ. Βενιζέλος εἶχε θυσιάσει καὶ τὴν 'Ανατολ. Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου.

'Ο Κωνσταντῖνος προεῖδε καὶ παρεσκευάσθη εἰς τὸν Βουλγαρικὸν πόλεμον ὅστις ἀπέβη κατὰ τὰς προβλέψεις αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγε τὴν 'Ελλάδα εἰς πρώτην δύναμιν 'Ανατολικὴν καὶ ἀξίαν κληρονόμον τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου παρελθόντος αὐτῆς. —

ΟΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΠΑΛΑΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

'Ο οἶκος ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ ἀνθρώπων μέχρι καὶ τῶν ἀγρίων αὐτῶν τῶν ἐν καλύβαις ἢ ἐν σκηναῖς οἰκούντων, ὑπάρχει ἡ δικαιοδοσία καὶ κυριαρχία τῆς γυναικός, ἐν ᾧ αὕτη ἀσκεῖ πᾶσαν σχεδὸν ἐξουσίαν, δι' ὃ καὶ ἡ γυνὴ παιδαγωγεῖται καὶ μορφοῦται ἑκάστοτε κατὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ οἴκου.

'Ο ἀρχαῖος οἶκος εἶχε πολὺ περιωρισμένην τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐκτὸς αὐτοῦ κόσμου καὶ τὸ ἀρχαῖον παράγγελμα «τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ» ἐσήμαινε τὸ ὑψηλὸν μεσότοιχον μεταξὺ οἴκου καὶ κοινωνίας.

'Η οἰκοδέσποινα παρ' ἀρχαίοις ἐκυβέρνα τὸν οἶκον ὡς ἠδύνατο κάλλιον πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν πάντων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, πάντοτε ὅμως ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ συζύγου, καὶ ὅσον ὀλιγώτερος λόγος ἐγίνετο περὶ τῆς οἰκοδεσποίνης μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τόσον καλλίτερον δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ συζύγου.

'Ανάξιον τοῦ ἀνδρὸς ἐθεωρεῖτο ἡ περὶ τοῦ οἴκου ἐνασχόλησις αὐτοῦ, ὅστις ὡς τὰ πολλὰ διέτριβεν ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἀσχολούμενος εἰς τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα ἢ παρακαθήμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν 'Ηλιαίαν ἢ ἐν τῇ 'Αγορᾷ διημερεύων καὶ λογοκοπῶν. Διὰ ταῦτα αἱ οἰκίαι παρ' ἀρχαίοις ἦσαν πολὺ παρημελημέναι καὶ αἱ ὁδοὶ τῶν ἀρχαίων πόλεων ὡς τὰ πολλὰ τυφλαὶ καὶ ἰδίᾳ αἱ τῶν ἀρχαίων 'Αθηνῶν.

Αἱ Μωαμεθανικαὶ συνοικίαι παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Τουρκίᾳ μὲ τὴν νεκρικὴν ἐν αὐταῖς ἠρεμίαν καὶ ἐρημίαν ἀντιπαριστῶσιν ἴσως τὰς συνοικίας τῶν ἀρχαίων 'Αθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων 'Ελληνικῶν.

Οὐχ ἧττον τῶν ἄγαν εὐπόρων οἱ οἶκοι δὲν ἦσαν ἄμοιροι πολυτελείας καὶ χλιδῆς.

Πολυτελὴς ὑπῆρχεν ἐν αὐτῇ ἡ ἐπίπλωσις, καὶ κῆποι, καὶ λουτρὰ καὶ γυμναστήριον, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἰχθυοτροφεῖον, καὶ ἱπποστάσια, ἐν αἷς ἐξετρέφοντο ἵπποι, κύνες καὶ σπάνια πτηνά, καὶ ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρτυγες πρὸς τέρψιν.

Εἰς τὰς οἰκίας ταύτας τὰ πολυτελεῖς καὶ μεγάλως συχνὰ ἐγίνοντο συμπόσια καὶ ἐπλήρουν αὐτὰς οἱ ἦχοι κυμβάλων καὶ κροτάλων μισθωτῶν χορευτριῶν καὶ αὐλητρίδων, οὐδόλως ὅμως μετεῖχον αὐτῶν αἱ οἰκοδέσποιναι, αἵτινες ὤφειλον νὰ διάγωσιν ἐν ἀπομονώσει, ἐξήρχοντο δὲ τοῦ οἴκου ἀραιότατα καὶ ἐνίοτε ὑπὸ ματαιοδόξων συζύγων περικαλυπτόμεναι διὰ πολυτίμων λίθων καὶ μαργαριτῶν καὶ πολυτελῶν ἀμφιέσεων περιήγοντο ἀνὰ τὰς ἀγυιὰς τῆς πόλεως ἐπὶ ἁμάξης ὑπὸ Σκυωνίων μάλιστα, ἵππων ἐλαυνομένης.

'Η οἰκοδέσποινα ἦτο κυρία τοῦ οἴκου, ἐφόσον ὁ σύζυγος παρέμενεν ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅταν ὅμως οὗτος ἐπανήρχετο εἰς αὐτὸν μετὰ φίλων κεκλημένων καὶ παρασίτων, ἡ οἰκοδέσποινα ὤφειλε ν' ἀποσυρθῇ καὶ νὰ παραμένῃ ἀφανὴς εἰς τοὺς ἐπισκέπτας καὶ τοὺς συμπότας.

'Ωφειλεν αὕτη νὰ γνωρίζῃ νὰ παρασκευάζῃ τὰ συμπόσια καὶ νὰ διακοσμῇ ταῦτα, παραμένῃ ὅμως ὅλως ἀμέτοχος τούτων, ὡς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἐὰν εἶχε, καὶ μόνον οἱ ἐνήλικες υἱοὶ παρεκάθηντο εἰς τὰς οἰκογενειακὰς ταύτας θαλίας, αἵτινες σπανίως κατήντων εἰς κραιπάλην, συχνὰ δὲ ἀπέβαινον ὑψηλαὶ καὶ τερψίθυμοι συναναστροφαὶ καθ' ἃς οἱ συμπόται διελέγοντο περὶ θεμάτων καλλιτεχνικῶν καὶ ἄλλων φιλοσοφικῶν.

Συμπόσια παρέθετον καὶ παρεκάθηντο εἰς αὐτὰ περιώνυμοι ἑταῖραι οἷαι ἡ Φρύνη, ἡ Λαῒς καὶ ἄλλαι, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἔντιμοι καὶ σεμναὶ οἰκοδέσποιναι, αἵτινες ἦσαν περιωρισμέναι εἰς τὴν γυναικωνῖτιν μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν θεραπαινῶν.

Οὐχ ἧττον αἱ παρθένοι καὶ δὴ τῶν ἀρίστων μετεῖχαν τῶν πομπωδῶν θρησκευτικῶν τελετῶν καὶ ᾖδον καὶ ὠρχοῦντο περὶ τοὺς βωμούς, ὥστε ὤφειλον καὶ ὀρχηστικὴν καὶ ᾠδικὴν νὰ γνωρίζωσιν αὗται, ἃς ὅμως ἤσκουν οὐχὶ πρὸς διάχυσιν καὶ τέρψιν, ἀλλὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος θρησκευτικοῦ.

Διὰ ταῦτα αἱ γυναῖκες τῆς ἀρχαιότητος καὶ δὴ αἱ τῶν ἀρίστων οἰκογενειῶν ἐτύγχανον εὐρείας τινὸς μορφώσεως, χρησίμου ἴσως εἰς τὸν οἶκον, ἀχρήστων ὅμως ἐκτὸς τούτου καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Διὰ τὸν ἀρχαῖον οἶκον κατάλληλος οἰκοδέσποινα εἶνε ἡ γυνὴ τοῦ 'Ισχομάχου, ἡ 'Ομηρικὴ Πηνελόπη καὶ ἡ 'Αρήτη, ἕτοιμοι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὸ παράγγελμα τοῦ συζύγου ἢ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.

«Τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, ἱστόν τ' ἠλακάτην τε...»

θὰ ἦσαν ὅμως αὗται ἀδέξιοι καίτοι ἀξιοσέβαστοι οἰκοδέσποιναι διὰ τὸν σύγχρονον οἶκον. 'Ο σύγχρονος οἶκος ἔχει τὰς θύρας ἀναπεπταμένας καὶ εἶνε ἐν πάσῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας προσιτὸς εἰς οἰκείους, συνήθεις εἰς φίλους καὶ ξένους ἔτι καὶ ἡ οἰκοδέσποινα ἐν αὐτῷ, μὴ ἀπεχομένη τῆς οἰκοκυρικῆς ἐνασχολήσεως ὀφείλει νὰ παρίσταται εὐπρόσωπος καὶ προσηνὴς καὶ φιλόφρων εἰς τὰς οἰκιακὰς συναναστροφάς, αἵτινες συχνὰ καὶ ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγκροτοῦνται σήμερον. —

Δὲν δύναται διὰ τοῦτο νὰ παραμένῃ ἀδαὴς τῶν κοινωνικῶν ὑποθέσεων κα

τῶν ἑκάστοτε ζητημάτων τῆς ἡμέρας, ἵνα μὴ παρίσταται εἰς αὐτὰς ἄφωνος καὶ ἄλαλος ὡς ἄψυχον ἀνδρείκελον. Ἀνωτέρα μόρφωσις εἶνε σήμερον ἀναγκαία εἰς πᾶσαν οἰκοδέσποιναν οὐχὶ μόνον πρὸς εὐπρόσωπον παράτασιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς καὶ ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐρυτέραν ἀντίληψιν τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Ἡ οἰκοδέσποινα ὡς μήτηρ ὀφείλει να πρωτοστατῇ εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ νὰ δύναται νὰ συμπράττῃ καὶ βοηθῇ τὸ σχολεῖον ὅπερ σήμερον εἶνε πολὺ ὑπέρτερον καὶ πολυμερέστερον τοῦ τῶν ἀρχαίων γραμματοδιδασκάλων, ὅσον περιπλοκώτερος καὶ πολυμερέστερος εἶνε καὶ ὁ σύγχρονος βίος. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ σχολείου ἡ μήτηρ θὰ διαπλάττῃ τὰ τέκνα αὐτῆς χρηστὰ καὶ ἔντιμα μέλη τῆς κοινωνίας, εὐσεβεῖς καὶ φιλοπάτριδας, μετὰ χαρακτῆρος εὐγενοῦς καὶ θελήσεως σταθερᾶς ἐμπνέουσα αὐτὴ ἡ ἐμπεδοῦσα ὅσα ὑψηλὰ καὶ ὡραῖα διδάσκονται ἐν τῷ σχολείῳ καὶ καθισταμένη ἡ ἀχώριστος σύντροφος καὶ προστάτις αὐτῶν κατὰ πάσης ἄλλοθεν ἐπιβλαβοῦς καὶ ἐπιζημίου ἐπιδράσεως. Ὅσῳ τὸ σχολεῖον ἀνυψοῦται καὶ ἀναπτύσσεται, τόσῳ καὶ ἡ μήτηρ ὀφείλει νὰ φέρῃ πλεῖστα ἐφόδια πνευματικὰ ὅπως παρακολουθῇ καὶ βοηθῇ τὸ ἔργον του χάριν τῶν ἰδίων τέκνων αὐτῆς καὶ τῆς ὅλης κοινωνίας.

Πρώτιστα πάντων, ἄρα, ἡ κόρη σήμερον πρέπει νὰ τυγχάνῃ καὶ εὐρυτέρας καὶ ἀνωτέρας μορφώσεως χάριν τῆς ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως τῶν ἰδίων τέκνων, νὰ μὴ παραμένῃ δὲ κατάκλειστος ὡς ἡ ἀρχαία κόρη ἐντὸς τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ οἴκου ἀλλὰ ἐξ ἀμέσου ἀντιλήψεως νὰ παρακολουθῇ καὶ ἀντιλαμβάνεται τῆς ὅλης κοινωνικῆς κινήσεως καὶ προόδου, ἵνα γνωρίζῃ νὰ προπονῇ καὶ διδάσκῃ τὰ τέκνα της πρὸς τὸν κοινωνικὸν βίον.

Ἡ σύγχρονος γυνὴ διὰ νὰ ἦνε ἀξία οἰκοδέσποινα καὶ μήτηρ πρέπει νὰ τυγχάνῃ ἐν καιρῷ ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως μὴ ὑστερούσης τῆς τῶν ἀρρένων καὶ ἴσως μᾶλλον ἐπιμεμελημένης καὶ περιεσκεμμένης ἵνα δύναται καὶ πάντα πειρασμὸν ν' ἀποκρούῃ μετὰ σθένους, εἰς ὃν ὑπόκειται αὕτη διὰ τὴν ὑποδεεστέραν ἔτι κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν θέσιν αὐτῆς.

Ἡ σύγχρονος οἰκοδέσποινα καὶ μήτηρ σήμερον εἶνε πλέον ἡ κυρία τοῦ οἴκου, ἡ τροφὸς καὶ διδάσκαλος τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ ἐκπροσωπεῖ ὅλην τὴν οἰκογενειακὴν εὐπρέπειαν καὶ εὐγένειαν, καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐπιβλητικὴν τοῦ οἴκου προσωπικότητα ἐνώπιον τῆς κοινωνίας ὅλης, μετὰ τῆς ὁποίας ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ὁ οἶκος διατελεῖ ἐν ἀδιαλείπτῳ σχεδὸν ἐπικοινωνίᾳ.

Αἱ συναναστροφαὶ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τὰ συμπόσια δὲν διεξάγονται ἄνευ τῆς οἰκοδεσποίνης, ὡς τὸ πάλαι, ἀλλ' αὕτη πρωτοστατεῖ καὶ ὡς εἰπεῖν κυριαρχεῖ τῆς ὅλης οἰκιακῆς κινήσεως, καὶ ὀφείλει νὰ ἦνε παρεσκευασμένη πρὸς τοῦτο περί τε τοὺς τρόπους καὶ τὴν μάθησιν, ἐὰν πρέπῃ ὁ οἶκος αὐτῆς νὰ τηρῇ διακεκριμένην καὶ ἔντιμον θέσιν.

Τοιαύτη οὖσα ἡ οἰκοδέσποινα θὰ περιποιῇ τιμὴν εἰς τὸν οἶκον καὶ τὸν σύζυγον αὐτῆς ὥστε νὰ μὴ καυχᾶται αὐτὴ μόνον διὰ τὸν σύζυγόν της, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Φωκίωνος, ἀλλὰ καὶ ὁ σύζυγος δι' αὐτήν.

Ἐμμένουσα εἰς τὰ *πάτρια* πιστὴ θεωρῶ πάντοτε τὸν οἶκον ὡς τὸ ἀναφαίρετον βασίλειον τῆς γυναικός, ὅστις ὅμως ἔχει ἀνοίξει τὰς πύλας του πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ ἐπικοινωνεῖ μετ' αὐτῆς τόσον στενῶς σήμερον, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν καὶ εὐρυτέρα μόρφωσις κοινωνική.

Ἡ οἰκοδέσποινα σήμερον ἀσκεῖ ἀπείρως μεγαλειτέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ ἐπὶ τὴν κοινωνίαν ἢ ἡ Τελεσίππη τοῦ Περικλέους ἐν τῇ ἀρχαιότητι.

Ἡ Ἀσπασία, λέγεται, ὡς φίλη τοῦ Περικλέους ὅτι ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὸν τὰ μεγαλεπήβολα καὶ ἀθάνατα ἔργα ἐκεῖνα, ἅτινα ἀπετέλεσαν τὴν ἀληθινὴν δόξαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἀθηνῶν.

Λευκωσία.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ

[Τὴν κάτωθι συνοπτικὴν ἀλλ' ἐκφραστικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀποχωρισμοῦ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ λαοῦ Του εὐμενῶς παρεχώρησεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν αὐτόπτης μάρτυς γενόμενος εὐπαίδευτος φίλος].

Τῇ ἀποφράδι ἡμέρᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν ὡρῶν διεδίδετο ἐν Ἀθήναις ἡ φήμη, βραδεῖα ἐν ἀρχῇ, ραγδαιοτάτη μετ' οὐ πολὺ περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἄνακτος. Ἐκυρώθη μετά τινας ὥρας τῆς θλιβερᾶς φήμης τὸ ἀληθές. Γραφὲν ἐν ἐφημέρισιν ἑσπεριναῖς ἐγνώσθη ὅτι καταπλεύσας ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς Πειραιᾶ πληρεξούσιος τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας καὶ ὕπατος αὐτῶν ἁρμοστὴς ἐν Ἑλλάδι ὁ κ. Ζονάρ, καλέσας παρ' ἑαυτῷ τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργόν, ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ, μετά τινας ἀπαιτήσεις τῶν εἰρημένων δυνάμεων, γενομένας ἀμέσως ἀποδεκτάς, οἷα ἡ ἐν Θεσσαλικαῖς πόλεσιν ἐγκατάστασις ἐλέγχου συμμαχικοῦ καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἡ κατάληψις, ὡς ἀμετάκλητον τῶν δυνάμεων ἀπαίτησιν τὴν ἄμεσον παραίτησιν τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Πρωτοτόκου αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τούτου διαδοχικῶν δικαιωμάτων. Ἐν ταῖς αὐταῖς ἐφημερίσιν ἀνεγινώσκετο, ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης μάτην πειραθεὶς τῆς νέας ταύτης ἀπαιτήσεως τὴν μεταβολὴν ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ὑπέβαλεν ἔνδακρυς τῷ βασιλεῖ τὰ ἀπαιτηθέντα, πρὸς δ' ὅτι συνεκροτήθη ἀμέσως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κωνσταντίνου ἐκ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τῶν πρώην πρωθυπουργῶν Ράλλη, Γούναρη, Σκουλούδη, Καλογεροπούλλου καὶ Λάμπρου καὶ τῶν βουλευτῶν Στράτου καὶ Δημητρακοπούλλου συμβούλιον τοῦ Στέμματος εἰς λῆψιν ἀποφάσεων. Ποικίλαι διαδόσεις γραφεῖσαι αἱ πολλαί, ποικίλας παρίστων τῶν μετασχόντων τοῦ συμβουλίου τὰς γνώμας ἐπὶ τῆς θλιβερᾶς ἀπαιτήσεως. Ὡς ἀληθὴς ὅμως τάχιστα ἐβεβαιώθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, κυρωθεῖσα κατ' ἀνάγκην ὑπὸ τῶν συνδιασκεψαμένων, περὶ τῆς ἀμέσου ἀποδοχῆς καὶ τὸ πρᾶγμα διεμηνύθη τῷ κ. Ζονάρ. Ἡ κατήφεια, ἣν ἑξάμηνος πεῖνα δὲν ἴσχυσε νὰ πείσῃ ἵνα ἐπισκέψηται τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν τὴν φαιδράν, βαθυτάτην ἐνεσφράγισε τὴν σφραγῖδα αὐτῆς ἐπὶ παντός. Ἀνεπόλουν οἱ ἐν Ἀθήναις διατρίβοντες τὴν ὄψιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀσθενείας τοῦ Κωνσταντίνου, ὄψιν πόλεως ἐν ἀγωνίᾳ καὶ σπαραγμῷ διατελούσης ψυχικῷ, τάχιστα ὅμως διέβλεπον διαφορὰν πολλὴν τῶν τότε καὶ τῶν νῦν. Δὲν ἀπέλιπε τὴν πόλιν ἐν ταῖς πικραῖς ἐκείναις ἡμέραις ἡ γλυκεῖα ἐλπίς, νῦν ὅμως ἐπὶ παντὸς προσώπου ἦν ἐγκεχαραγμένη βαθυτάτη σὺν τῇ κατηφείᾳ καὶ ἀγρία ἀπελπισία. Τὸ διάγγελμα τοῦ Μάρτυρος Βασιλέως ἐγένετο θρήνων καὶ κλαυθμῶν ἀφορμή, αἰτία ὅμως καὶ κατευνασμοῦ τῶν πληθῶν, κελευομένων ὑπακοὴν καὶ σέβας αὖθις τῇ γνώμῃ Ἐκείνου, ᾧ ἀείποτε ὑπήκουσαν καὶ ἐσεβάσθησαν.

Ὁ κατευνασμὸς οὗτος δὲν συνεκράτησε τὰ κλαίοντα πλήθη, οὐδ' ἴσχυσε νὰ κωλύσῃ τὴν εἰς τὰ ἀνάκτορα πυκνοτάτην συγκέντρωσιν. Κατηυνάσθησαν ἀναγνόντες τὸ διάγγελμα ἵνα μετὰ στιγμὰς μόνον ἐξεγερθῶσι καὶ κυκλώσωσιν ἔξαλλοι τὸ βασιλικὸν ἐνδιαίτημα ὡρκισμένοι πάντες νὰ κωλύσωσι πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἔξοδον τοῦ αὖθις πικρότατα δοκιμαζομένου Μάρτυρος. Τὸν κ. Στράτον ἐξερχόμενον ἐν ὀργῇ καὶ μανίᾳ ἀκατασχέτῳ ἐκακοποίησαν, γνωσθέντος ὅτι οὗτος πρῶτος συνεβούλευσε τῷ Βασιλεῖ ὑπακοὴν καὶ ἀποχώρησιν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 29 Μαΐου. Τῇ ἐπαύριον, καθίστατο γνωστὴ ἡ ἀποδοχὴ τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου κατόπιν ἀπαιτήσεως ἐντόνου τοῦ Σεπτοῦ αὐτοῦ πατρὸς πρὸς ἀνάληψιν τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας. Τὰ πλήθη τὰ πυκνότατα διετέλουν ἀπὸ τῆς χθὲς κυκλοῦντα τὰ ἀνάκτορα, οὐδὲ στιγμὴν ἀποχωρήσαντα. Ἐθεάθη τῇ πρωΐᾳ ἐρχόμενος ὁ Μητροπολίτης Θεόκλητος, τάχιστα δὲ διεδόθη ὅτι ἐσκόπει ἡ πρόσοδος αὐτοῦ τὴν ὁρκωμοσίαν τοῦ νέου Βασιλέως. Ὀλίγου δεῖν ὁ Πανιερώτατος ἐφονεύετο. Ἀπεμακρύνθη κάκιστα λιθοβοληθείς. Κατώρθωσε τῇ βοηθείᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας νὰ εἰσέλθῃ διὰ θύρας μικρᾶς τοῦ Ἀνακτορικοῦ κήπου. Ὥρκισε τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον ἐν αἰθούσῃ, ἣν ἀπὸ πρωΐας ἡ Σεπτὴ Αὐτοῦ Βασίλισσα μήτηρ ἰδίαις χερσὶν ἐκόσμησεν. Ὁ Βασιλεὺς ἦν, ὡς ἔγραφον, ἔνδακρυς καὶ κατασυντετριμμένος. Ἐν τῷ ὅρκῳ ἦσαν παρόντες σὺν τῷ Πρωθυπουργῷ βουλευταί τινες μόνοι. Οἱ γονεῖς Βασιλεῖς ἦσαν ἐν αἰθούσῃ παρακειμένῃ, μετὰ δὲ τὴν ὁρκωμοσίαν κλαίοντες ἠσπάσαντο κλαίοντα τὸν Βασιλέα Αὐτῶν υἱὸν καὶ ηὔξαντο Αὐτῷ.

Ἀλλ' ἡ ἔξοδος τοῦ Μεγάλου Βασιλέως ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων καθίστατο ἀπολύτως ἀδύνατος. Δὶς καὶ τρὶς ἀπεπειράθη συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν τέκνων Αὐτοῦ νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἔνδακρυς ἐπανήρχετο κωλυόμενος ὑπὸ τῶν πληθῶν. Ἦλθεν ἡ δείλη καὶ οὐδὲν κατωρθοῦτο. Ἐκραύγαζον καὶ ἐθρήνουν τὰ πλήθη ἀδιαλείπτως περὶ τὰ ἀνάκτορα πυκνούμενα. Ὁ Ἁρμοστὴς ἀνυπομονῶν ἔπεμψε τελεσιγραφικὸν σημείωμα ἐπιτάσσον τὴν ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ἀναχώρησιν τοῦ Ἄνακτος καὶ τῶν σὺν Αὐτῷ, ἀπειλῶν, ἂν μὴ τοῦτο γένηται, τὴν βιαίαν αὐτοῦ ἀποπομπήν, συγχρόνως, δ' ὡς ἐλέχθη ἀγήματα τῶν πολλῶν ἀποβιβασθέντων εἰς Πειραιᾶ ἤρξαντο ἀνερχόμενα εἰς Ἀθήνας, πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀπειλουμένων. Καὶ τούτων μὲν τὴν περαιτέρω πρόοδον ἐκώλυσεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἀργυρόπουλος κατελθὼν καὶ συντυχὼν τούτοις παρὰ τὴν Καλλιθέαν διαβεβαιώσας ὅτι ταχέως τὸ ἀκατόρθωτον θὰ κατορθωθῇ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καταφυγὼν εἰς τέχνασμα ἐν τέλει, διέδωκε καταλλήλως ὅτι θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς πλαγίας πλευρᾶς τοῦ ἀνακτόρου, ἀφ' οὗ ἀδύνατος καθίστατο ἡ ἐκ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου ἔξοδος. Ὥρμησαν ἔξαλλα τὰ σμήνη πρὸς τὴν εἰρημένην πλευράν, ἔνθα καὶ στρατὸς παρετάχθη, σκοπῶν δῆθεν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν διευκόλυνσιν. Ἤδη ἡ πρόσοψις τῶν ἀνακτόρων κατελείφθη καὶ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν πριγκίπων σὺν τῷ Βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ ἐλεύθεροι πλέον ἐξελθόντες ἐκ τῆς Κυρίας εἰσόδου τῶν νέων Ἀνακτόρων, εἰσῆλθον ἐν τάχει εἰς τὸν ἀπέναντι κῆπον τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἐγένετο ὅλως ἀπαρατήρητον. Εὐάριθμοι πολῖται ἰδόντες τοὺς Βασιλεῖς ἔσπευσαν ἐπ' αὐτοὺς καὶ οἰμώζοντες ἔσυρον ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἐσύροντο πρὸ τῶν ποδῶν Αὐτῶν.

Ὅταν μετὰ δευτερόλεπτα κατέστη ἡ ἔξοδος γνωστὴ ἔσπευσαν ἀπὸ τῆς πλαγίας πλευρᾶς ἄγρια τὰ πλήθη ἐπὶ τὴν κεντρικὴν εἴσοδον, ἀλλ' ἦν πλέον ἀργά. Δύο αὐτοκίνητα παρέλαβον τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν ἀστραπηδὸν διασχίσαντα τὴν ἔρημον πόλιν—ἔρημον διότι πάντες συνωθοῦντο περὶ τὰ ἀνάκτορα—καὶ ἔφερον αὐτοὺς εἰς Δεκέλειαν. Πανταχοῦ τῶν Ἀθηνῶν θρῆνος κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς.

Ἀπὸ πρωΐας τῇ ἐπαύριον ἤρξατο τὸ εἰς Δεκέλειαν λαϊκὸν προσκύνημα. Οἱ ἐν τέλει ἐδίδαξαν τὰ πλήθη ὅτι ὤφειλον καὶ νῦν νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς θελήσεως τοῦ Κωνσταντίνου, καὶ ταῦτα ἐν συντριβῇ καρδίας ἀπέμαξαν τὰ δάκρυα διατηροῦντα ὅμως ἀνεξίτηλον ἐν τῷ προσώπῳ θλῖψιν πικροτάτην. Ἐν τοῖς πρώτοις ὁ Μητροπολίτης Θεόκλητος ἐπεσκέψατο τὸν Μάρτυρα εἰς Δεκέλειαν, ἱστάμενον ἐν ὀδύνῃ, ὡς λέγουσιν, ἀφάτῳ, πρὸ τοῦ ἀνακτόρου αὐτοῦ ἐν τῷ πευκῶνι καὶ δεχόμενον ἔνδακρυν τοὺς προσερχομένους. Ηὔξατο αὐτῷ τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην καὶ ἐδωρήσατο εἰκόνα θαυματουργὸν τῆς Παρθένου ἵνα καὶ αὖθις γένηται Αὐτῷ παρηγορία ἐν θλίψεσι καὶ σώτειρα ἀπὸ τῶν δεινῶν. Ὁ Λεοντόθυμος δὲν ἀντέσχεν ἐπὶ πολύ. Ἔκλαυσεν ὡς παιδίον καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἀνάκτορον μὴ δυνηθεὶς ἕως τέλους νὰ ἀντίσχῃ εἰς τὸν ἀποχαιρετισμὸν τῶν λατρευόντων Αὐτόν. Ἡ Σεπτὴ Βασίλισσα ὑποδεξαμένη τὰς Κυρίας ὧν Πρόεδρος ἀπὸ πολλοῦ διατελοῦσα ἦν ὁ παρήγορος ἄγγελος τῶν πτωχῶν καὶ τῶν θλιβομένων ὁ γλυκασμός, συνέστησεν ἐξακολούθησιν πάσης φιλανθρωπικῆς δράσεως καὶ δοῦσα εἰς πώλησιν τὰς πλείστας τῶν πολυτελῶν Αὐτῆς ἀμφιέσεων καὶ κοσμήματα οὐκ ὀλίγα ἐδωρήσατο ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν εἰς λειτουργίαν τῶν λαϊκῶν συσσιτίων. Τῷ διευθυντῇ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας κ. Μιχαλοπούλλῳ συγκεκινημένη συνέστησε τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Βασιλέως Αὐτῆς υἱοῦ εἰποῦσα αὐτῷ «ὅπως ἐφύλαττε τὸν Ἄνακτα της, ἔτσι νὰ φυλάγῃ καὶ τὸ παιδί της.»

Ἡ «Σφακτηρία» ἐν λιμένι ἀνέμενε τοὺς Μάρτυρας καὶ τὴν ἀκολουθίαν Αὐτῶν ἐν Ὠρωπῷ. Κατῆλθον ἐνταῦθα. Πλῆθος τεθλιμμένων χωρικῶν ἀνθοφορούντων ὑπεδέξατο αὐτοὺς κλαῖον. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ συνώδευσεν αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον. Ηὐχαρίστησεν ὁ Μέγας Βασιλεὺς πάντας ἐνθέρμως καὶ δὴ τὸν κ. Ζαΐμην οὗτινος ἐπεκαλέσθη καὶ γραπτῶς ἐξακολούθησιν τῶν συνετῶν αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Μάρτυς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν εὐχῶν τῶν λατρευόντων Αὐτόν, ὑπηκόων ἀείποτε Βασιλευῶν μόνος Αὐτὸς ἐν ταῖς συντετριμμέναις καρδίαις αὐτῶν.

Ταξειδιώτης.

ΔΙΑΤΙ
ΑΛΣΑΤΙΑ ΚΑΙ ΛΩΡΡΑΙΝΗ
ΕΙΝΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ

Ὁ Φρειδερῖκος Β' ὁ καὶ ἄλλως (Φρειδερῖκος ὁ Μέγας ἐπικαλούμενος) βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ἠρέσκετο νὰ λέγει:

«Ὡς πρὸς τὸ βασίλειον, λαμβάνει τις ὅταν δύναται, καὶ οὐδέποτε ἔχει ἄδικον ὅταν δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ». Ἐπειδὴ ὅμως ἤθελε νὰ τηρῇ τὰ προσχήματα, προσέθετε μειδιῶν διὰ τῶν λεπτῶν χειλέων του: «Ἄλλως τε ἅμα κατακτήσω γῆν τινα εὑρίσκω πάντοτε σχολαστικόν τινα μὲ τὰ κείμενα ἀνὰ χεῖρας, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι μοὶ ἀνήκουσι νομίμως».

Ἀφοῦ ἀπέσπασαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωρραίνην τῷ 1871, οἱ ἐχθροί μας, ἐφήρμοσαν τὴν αὐτὴν μέθοδον. Ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἱστορικὰ δικαιώματα· οἱ κάτοικοι αὐτῶν εἶνε δι' αὐτοὺς «ἀνακτηθέντες ἀδελφοί».

Ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωρραίνη ὅμως ἀπετέλεσαν μέρος τοῦ Ἁγίου Ρωμαϊκοῦ Κράτους τῶν Γερμανικῶν ἐθνῶν ὡς ἡ Βασιλεία, ἡ Βεζανσών, ἡ Λυών, ἡ Ἄρλη, ἡ Ναουόλδε, ἡ Νίκαια, ἡ Γενεύη, ἡ Σαρδώ, ἡ Πίζα, τὸ Μεδιόλανον, ἡ Ρώμη καὶ ἡ Βενετία. Ἀλλὰ δὲν φαίνεται μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον, ὅτι οἱ Γερμανοὶ κατέστησαν ἰσχυρὰ τὰ δίκαιά των ἐπὶ τῆς Προβηγκίας ἢ τῆς Τοσκάνης.

Πράγματι, ἵνα ὑποστηρίξῃ σοβαρῶς τὰ «δικαιώματά» του ἐπί τινος γῆς ἓν Κράτος διαθέτει σήμερον μόνον ἐπιχειρήματα:

1ον) Ἐπιχειρήματα τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος. Ἀλλοτέ ποτε αἱ γαῖαι ἦσαν ἰδιοκτησία τῶν μοναρχῶν, τὰς ὁποίας ἀπέκτων καὶ παρεχώρουν δυνάμει γάμου, κληρονομίας, ἐξαγορᾶς ἢ κατακτήσεως.

2ον) Ἐπιχειρήματα σύγχρονα:— Σήμερον ἡ γῆ ἀνήκει εἰς ἐκείνους οἵτινες κατοικοῦσιν αὐτήν. Οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε κτήνη ἅτινα ἐκχωροῦνται μετὰ τοῦ λειμῶνος ἐν ᾧ ζῶσιν. Ὑπὲρ πάντα τἆλλα ὑπάρχει ἡ θέλησις τῶν κατοίκων ὅπως ἀνήκωσιν εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἐθνότητα.

Οἱ Γερμανοὶ ὅμως δὲν δύνανται νὰ στηρίξωσι τὰς ἀξιώσεις των ἐπὶ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης οὔτε ἐπὶ σημερινῶν ἐπιχειρημάτων, οὔτε ἐπὶ ἐπιχειρημάτων παλαιοῦ καθεστῶτος.

Ἤδη τῷ 1552.

Τὸ Μὲτζ ἔχει ἀποβῇ τρόνι γαλλικὸν διὰ τῆς συναινέσεως αὐτῶν τῶν Γερμανῶν.

Τῷ 1552, πρὸ 365 ἐτῶν ἀκριβῶς, οἱ διαμαρτυρόμενοι πρίγκηπες ὑπέγραψαν μετὰ τοῦ Ἐρρίκου Δ', βασιλέως τῆς Γαλλίας, συνθήκην δι' ἧς ἐδήλουν ὅτι «εὑρίσκουσι δίκαιον ὅπως ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὡς οἷόν τε τάχιον, καταλάβῃ τὰς πόλεις, αἵτινες, ἐν παντὶ καιρῷ, ἀνῆκον εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅπου δὲν εἶνε ἐν χρήσει ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα, δηλ. τὴν Τοὺλ ἐν Λωρραίνῃ, τὸ Μὲτζ καὶ τὸ Βερτέν».

Οὕτως, οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τῷ 1552, ἀνεγνώριζον ὅτι τὸ Μὲτζ εἶνε πόλις Γαλλική, παρεδέχοντο ὅτι αἱ Μεσοεν ὤφειλον νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν εὐχὴν τῆς καρδίας αὐτῶν ἀποδιδόμεναι εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ καταδικάζουν ἐκ τῶν προτέρων, καὶ ἐγγράφως τὴν ἀπεχθῆ κατάχρησιν τῆς βίας, ἣν μετῆλθον τῷ 1871.— Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1559 ἡ συνθήκη τοῦ Κατω—Καμβρέζι, παρεχώρει ὁριστικῶς τὸ Μὲτζ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὰ κείμενα, ἅτινα κατέστησαν τὴν Ἀλσατίαν χώραν Γαλλικὴν δὲν εἶνε ὀλιγώτερον σαφῆ.

Τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1648, θὰ συμπληρωθῶσι μετ' ὀλίγον 269 ἔτη, ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ὑπέγραψε τὰς συνθήκας τῆς Οὐεστφαλίας. Παρεχώρει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν καὶ τὰ δικαιώματα κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ἐπισκοπῶν Μὲτζ, Τοὺλ καὶ Βερτέν, κατεχομένων πραγματικῶς ὑφ' ἡμῶν ἀπὸ ἡμίσεος σχεδὸν αἰῶνος, ἔπειτα διὰ τοῦ ἄρθρου 75, κατέλειπε τὴν Ἀλσατίαν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸ τόσον ἐνδιαφέρον ἄρθρον 75 ἦτο συντεταγμένον ὡς ἑξῆς:

«...Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἅπας ὁ γαληνότατος Οἶκος τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ αὐτοκρατορία ἐκχωροῦσι τὰ δικαιώματα, τὰς ἰδιοκτησίας, τὰς κτήσεις καὶ τὰς δικαιοδοσίας, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἀνῆκον εἰς αὐτόν, εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ εἰς τὸν Οἶκον τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ πόλει Βριζᾷ, τοῦ Λαγγραφιάτου Ἄνω καὶ Κάτω Ἀλσατίας..., καὶ πάσας τὰς χώρας καὶ ἄλλα δικαιώματα οἱαδήποτε, ἅτινα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς νομαρχίας ταύτης καὶ μεταβιβάζωσιν αὐτὰς πάντες καὶ ἕκαστος εἰς τὸν χριστιανικώτατον Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Γαλλίας.»

Ἰδοὺ ὅ,τι ἦτο σοφόν. Τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ἠκριβολόγει πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι ἡ παραχώρησις ἐγένετο «διὰ παντὸς εἰς τὸ διηνεκὲς ἄνευ ἐπιφυλάξεως μετὰ πλήρους δικαιοδοσίας, ὑπεροχῆς καὶ κυριαρχίας, κατὰ τρόπον ὥστε οὐδεὶς αὐτοκράτωρ... νὰ δύναται καὶ νὰ πρέπῃ, ἐν οὐδενὶ καιρῷ, νὰ ἰσχυρίζηται ἢ ν' ἁρπάσῃ δικαίωμά τι ἢ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν εἰρημένων χωρῶν...»

1790 καὶ 1871

Ἀλλ' ὑπάρχει τι κάλλιον. Ἐπανειλημμένως τῷ 1791 καὶ τῷ 1871 ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωραίνη πανηγυρικῶς διεδήλωσαν τὴν θέλησιν ὅπως μὴ ἦνε Γερμανικαί.

Ἵνα ἑορτάσωσι τὴν ἐπέτειον τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης, οἱ Γάλλοι ἀπεφάσισαν ν' ἀποστείλωσι τῇ 14 Ἰουλίου 1790 εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως, ἐν Παρισίοις, πληρεξουσίους ἐκ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ βασιλείου. Αἱ ἐπαρχίαι αὗται ἦσαν ἡνωμέναι μόνον διὰ τῆς θελήσεως τῶν βασιλέων οἵτινες εἶχον ἀποκτήσει αὐτὰς ὡς προσωπικὰς ἰδιοκτησίας των. Ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἔκτοτε συνδέονται διὰ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως αὐτῶν.

Ἠθέλησαν νὰ διαδηλώσωσι σαφῶς τὴν ἐπιθυμίαν των ὅπως ζῶσιν ὁμοῦ καὶ νὰ εἶνε διὰ παντὸς πιστοὶ εἰς τὸ ἔθνος. Οἱ Ἀλσατιανοὶ καὶ οἱ Λωρραίνιοι ἦλθον εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ὁμοσπονδίας ὡς οἱ τῆς Καμπανίας, οἱ τῆς Κορσικῆς καὶ οἱ Βρετανοί, ὤμοσαν ὅρκον ὡς αὐτοὶ καὶ ἔκτοτε ἐγένοντο Γάλλοι, οὐχὶ πλέον δυνάμει βασιλικῶν δεσμῶν, ἀλλ' ἐξ ἰδίας βουλήσεως, ἐλευθέρως ἐκπεφρασμένης.

Αὐτὴν ταύτην τὴν θέλησιν ἐπανέλαβον μετὰ συγκινητικῶν ἐκφράσεων τῷ 1871 οἱ διαμαρτυρηθέντες βουλευταί.

Τῇ 17 Φεβρουαρίου ὁ βουλευτὴς Κέλλερ ἀνήρχετο τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἐν Βορδῷ καὶ ἀνεγίνωσκε τὴν δήλωσιν τήνδε:

«Ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωρραίνη δὲν θέλουν ν' ἀποξενωθῶσι. Συνδεδεμέναι ὑπὲρ τοὺς δύο αἰῶνας μετὰ τῆς Γαλλίας ἐν εὐτυχίαις καὶ ἐν ἀτυχίαις αἱ δύο αὗται ἐπαρχίαι ἀδιαλείπτως ἐκτεθειμέναι εἰς τὰ πλήγματα τοῦ ἐχθροῦ, σταθερῶς θυσιάζονται ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἐσφράγισαν διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν τὸ ἀδιάρρηκτον συμβόλαιον ὅπερ προσελκύει αὐτοὺς εἰς τὴν Γαλλικὴν ἑνότητα. Τεθεῖσαι σήμερον ὑπὸ συζήτησιν διὰ τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν ξένων, ἐπιβεβαιοῦσι, παρὰ πάντα τὰ προσκόμματα καὶ πάντας τοὺς κινδύνους ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτὸν τοῦ ἐπιδρομέως, τὴν ἀκλόνητον πίστιν αὐτῶν.

Ὁμόθυμοι πάντες οἱ πολῖται οἱ παραμείναντες εἰς τὰς ἑστίας των ὡς καὶ οἱ προσδραμόντες ὑπὸ τὰς σημαίας στρατιῶται, οἱ μὲν ψηφίζοντες οἱ δὲ μαχόμενοι διαδηλοῦσι πρὸς τὴν Γερμανίαν τὴν ἀναλλοίωτον θέλησιν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης ὅπως παραμείνωσι Γαλλικαί.

Διακηρύττομεν διὰ τοῦ παρόντος διὰ παντὸς ἀπαραβίαστον τὸ δικαίωμα τῶν Ἀλσατιανῶν καὶ Λωρρανείων ὅπως παραμείνωσι μέλη τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ ὀμνύομεν δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἐντολεῖς μας διὰ τὰ τέκνα μας καὶ τοὺς ἀπογόνους των νὰ διεκδικῶσι ταῦτα αἰωνίως καὶ δι' ὅλων τῶν τρόπων πρὸς καὶ ἐναντίον πάντων τῶν ἁρπάγων.....»

Οὐδέποτε οἱ ὅροι τοῦ 1790 καὶ 1871 ἠκυρώθησαν, οὐδέποτε οἱ Ἀλσατιανοὶ ἔπαυσαν νὰ διαδηλῶσι τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὴν ἀπολεσθεῖσαν πατρίδα, οἱ «σχολαστικοὶ» (*cuistres*) τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας οὐδέποτε θὰ δυνηθῶσι τι ἐναντίον τούτου.

SUN
INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λιρ. 3,889,505*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	*1,920,000*
Σύνολον κεφαλαίου	*5,809,505*

Οἱ θέλοντες ν' ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖόν μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Δ. Ν. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
«ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ»
ΕΝ ΛΑΠΗΘΩ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας τοποθεσίας κείμενον Ξενοδοχεῖον τοῦτο τῆς γραφικωτάτης κωμοπόλεως Λαπήθου καὶ εὐαερωτέρας καὶ μᾶλλον ὑγιεινῆς θὰ διευθύνεται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ ρέκτου καὶ δραστηρίου κ. **Πέτρου Χριστοδουλάκη** ὅστις ὑπόσχεται ν' ἀναδείξῃ αὐτὸ ἐφάμιλλον πρὸς τὴν Ἑλβετικὴν ὄντως τοποθεσίαν του.

Ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια δι' οἰκογενείας μετὰ ἢ ἄνευ τροφῆς.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Προσφοραὶ διὰ τὰ τρόφιμα τοῦ δημοτ. πτωχοκομείου.

Γνωστοποίησις.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους νὰ ὑποβάλωσι προσφορὰς διὰ τὰ τρόφιμα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ ἑξάμηνον τὸ ἀρχόμενον τὴν 1ην προσεχοῦς Αὐγούστου 1917 καὶ λῆγον τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1918 ε. ν.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημαρχείου οὐχὶ βραδύτερον τῆς μεσημβρίας τῆς 14ης προσεχοῦς Ἰουλίου 1917 ε. ν.

Λεπτομέρειαι τῶν εἰδῶν τῶν τροφίμων καὶ οἱ ὅροι τοῦ συμβολαίου περιέχονται ἐν ἰδιαιτέρᾳ σημειώσει, ἣν δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ ἐν τοῖς δημοτικοῖς γραφείοις.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δὲν εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ δεχθῇ τὴν μικροτέραν ἢ οἱανδήποτε ἄλλην προσφοράν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 25ῃ Ἰουνίου 1917.

Α. Λιασίδης
Δήμαρχος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ζητοῦνται προσφοραὶ ἀσβέστου μέχρι 100,000 ὀκάδων γινόμεναι δεκταὶ μέχρι τῆς 15)28 προσεχοῦς Ἰουλίου, αἵτινες πρέπει ν' ἀπευθύνωνται ἐσφραγισμέναι πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας κ. **Ν. Καταλάνον.**

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 20 Ἰουνίου 1917.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΧΟΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Ο ΠΕΔΟΥΛΑΣ»
ΕΝ ΠΕΔΟΥΛΑ.

Εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τοῦ χωρίου, εὑρίσκεται τὸ Ξενοδοχεῖον **«ὁ Πεδουλᾶς».** Περιποίησις καὶ καθαριότης μοναδική. Στρώματα καινουργῆ. Παρέχεται πᾶσα εὐκολία εἰς τοὺς θέλοντας νὰ κάμνωσι ἐκδρομάς.

Εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ἐκτὸς τῆς *table d'hote* θὰ λειτουργήσῃ ἑστιατόριον ὅπου θὰ παρέχηται τροφὴ μὲ μερίδα. Τροφὴ καθαρὰ καὶ ἄφθονος. Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. **Χρ. Καμιναρίδην,** Πεδουλᾶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΟΝΟΜΙΑΝ

Ἰδιάζουσαι μαθητικαὶ συνθῆκαι παρ' ἡμῖν.—Οἱ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ἐκ τῶν χωρίων προερχόμενοι μαθηταί.—Ἀνάγκη ἀστυνομικῆς ἀγρύπνου παιδονομίας.—Αἱ εὐθῦναι τῶν ἁρμοδίων καὶ τῆς κοινότητος.

Πολλάκις ἐπραγματεύθημεν τὸ θέμα τῆς παιδονομίας πῶς αὕτη καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι καὶ σήμερον διεξάγεται πρὸς ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τοῦ παιδικοῦ καὶ νεανικοῦ βίου ἔν τε τῷ σχολείῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Παρεθέσαμεν γνώμας καὶ σκέψεις ἐμπείρων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀποσπάσματα νόμων εἰδικῶν τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ ὀργανώσεις καὶ σωματεῖα σκοπούσας εἰς τὴν προφύλαξιν καθοδηγίαν καὶ προστασίαν τῶν σπουδαστῶν, ὅσοι μάλιστα διάγουσι μακρὰν τῆς πατρικῆς ἑστίας καὶ ἐπιτηρήσεως.

Πανταχοῦ ἡ πολιτεία καὶ αἱ ἐκπαιδευτικαὶ μετὰ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν, βοηθούμεναι καὶ ὑπὸ τῆς ἀγρύπνου πάντοτε ἀστυνομίας, ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὸν καθόλου βίον τῶν μαθητευομένων πάσης ἡλικίας μέχρι καὶ τῆς νεανικῆς τῶν σπουδαστῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτηρίων.

Δὲν ἀρκοῦσιν αἱ σοφαὶ παραινέσεις καὶ ὑποθῆκαι, ὁσονδήποτε πειστικαὶ καὶ θερμαὶ ἂν γένωνται, ὅπως χαλιναγωγῶσι τὴν ἀφηνιάζουσαν πρὸς παρεκτροπὰς παιδικὴν καὶ δὴ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ πρέπει διαρκῶς νὰ ἐπιτηρῆται αὕτη καὶ καταστέλλεται ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς τιμωρίας ἢ οἱουδήποτε ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου.

Ἡ παιδονομία ὀργανοῦται καὶ διεξάγεται ἑκάστοτε κατὰ τὰς διαφόρους συνθήκας ὑφ' ἃς διάγει ἡ μαθητευομένη νεότης, πολιτικάς, σχολικάς, κοινωνικὰς κ. ἄ., οὐδ' ὑπόκειται εἰς ἀναλλοιώτους καὶ στερεοτύπους κανόνας καὶ νόμους, ποικίλλει δὲ καὶ κατὰ τὰς ἡλικίας τῶν μαθητευομένων καὶ τὴν κατ' οἶκον ἀγωγὴν αὐτῶν.

Πάντα ταῦτα πρέπει νὰ μελετῶνται μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Ἡ παιδονομία διὰ τὴν μικρὰν ἡλικίαν εἶνε πολὺ εὐχερής, διότι αἱ παιδικαὶ παρέκτροπαι σπανίως φέρουσι χαρακτῆρα κακοήθη καὶ διὰ ἀγρύπνου ἐπιτηρήσεως εὐχερῶς καταστέλλονται, εἶνε δὲ πειθηνιώτεροι δι' ἀδυναμίαν οἱ παῖδες τῶν ἐφήβων καὶ τῶν νεανιῶν, ὅσοι μάλιστα τούτων ἔτυχον ἠμελημένης ἢ οὐδεμιᾶς ἀγωγῆς οἰκογενειακῆς.

Παρ' ἡμῖν ἡ παιδονομία εἶνε ἔργον ἐπιπονώτατον καὶ δυσχερέστατον, ἀλλὰ ἀπαραίτητον καὶ ἐπιτακτικόν, πᾶσα δὲ χαλάρωσις τῆς ἀγρύπνου παιδονομικῆς ἐπιτηρήσεως εἶνε ἀσύγγνωστος.

Ἐκ τῶν ὑπερτετρακοσίων μαθητῶν ὅσοι φοιτῶσιν εἰς τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια ἐν Λευκωσίᾳ οἱ 250 προέρχονται ἐξ ἄλλων πόλεων καὶ ἐκ χωρίων καὶ κατοικοῦσι καὶ διαιτῶνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχον ἄνευ κηδεμονίας καὶ ἐνδιαφερομένης ἐπιβλέψεως, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ παρασύρονται ἢ καὶ βοηθοῦνται εἰς παρεκτροπὰς ἐκεῖθεν, ὅθεν ἔδει νὰ ἐπιτηρῶνται καὶ νὰ παραινῶνται.

Πρὸ χρόνου οὐχὶ μακροῦ ἡ Κυπρία μαθητευομένη νεότης διεκρίνετο ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλοθι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁμογενῆ νεότητα περὶ τὴν σεμνότητα καὶ χρηστότητα τοῦ ἤθους καὶ τὴν εὐπείθειαν καὶ ἐπιμέλειαν καὶ μάλιστα οἱ ἐκ τῶν χωρίων προερχόμενοι.

Μία θλιβερὰ δεκαπενταετὴς περίοδος τῶν ἀνωτέρων ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐπέδρασε μεγάλως καὶ διαρκῶς ἐπὶ τὸ ἦθος καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῆς μαθητευομένης παρ' αὐτοῖς νεότητος, ὥστε κακίαι τινὲς καὶ παρεκτροπαὶ νὰ γένωνται χρόνιαι, καὶ μαρτυρόμεθα περὶ τούτου πάντας τοὺς μαθητεύσαντας κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ὧν πλεῖστοι σήμερον εἶνε πολῖται ἐπὶ διαφόρων ἱστάμενοι βαθμίδων κοινωνικῶν. Τῆς περιόδου ἐκείνης δὲν ἐξηλείφθησαν καὶ σήμερον τὰ ἴχνη, ἀφοῦ δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ἐξαλειφθῇ παντελῶς καὶ ἡ ἐπίδρασις ἐνίων ὑπευθύνων τῆς καταστάσεως ἐκείνης.

Ἐπὶ τούτοις τὰ τῶν ἀγροτικῶν καινοτήτων τῶν χωρίων ἐχώρησαν καὶ χωροῦσιν ἐπὶ τὰ χείρω.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐλευθερία μὴ χρειαγωγουμένη δεόντως ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκτρέπεται βαθμηδὸν εἰς ἀκολασίαν παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἠθικῶς αἱ νεώτεραι γενεαὶ ἀποβαίνουσι χείρονες τῶν προγενεστέρων. Ὁ ἀγροτικὸς βίος ἀπέβαλε τὴν προτέραν λιτότητα καὶ ἁγνότητα καὶ τὸ ἀρρενωπὸν ἦθός του. Τὰ καφενεῖα καὶ ποτοπωλεῖα, κέντρα ἀργίας καὶ ὀκνηρίας καὶ διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν, ὁσημέραι πολλαπλασιάζονται, καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς καὶ τῆς ἐργασίας των ἔτι οἱ χωρικοὶ δὲν ἐπιδίδονται ὡς ἄλλοτε εἰς γυμναστικὰς παιδιάς, πρὸς ἐπίδειξιν τῆς σωματικῆς ῥώμης των καὶ τῆς λεβεντιᾶς των ἀλλὰ συρρέουσιν εἰς τὰ καταγώγια ἐκεῖνα τὰ ἀνήλια καὶ δυσώδη χαρτοπαικτοῦντες, πίνοντες καὶ αἰσχρολογοῦντες.

Ὅπερ δὲ χείριστον, εἰς τὰ καταγώγια ταῦτα συχνάζουσι καὶ παῖδες οὐ μόνον τῇ ἀδείᾳ ἀλλὰ ὁδηγούμενοι ἐκεῖ ὑπὸ γονέων ἢ οἰκείων καὶ οὐχὶ σπανίως οἱ ἐν τῷ σχολείῳ γραμματισθέντες τὴν πρώτην χρῆσιν τῶν ὀλίγων ἀριθμητικῶν γνώσεων αὐτῶν ποιοῦνται γράφοντες τοὺς πόντους τοῦ χαρτοπαίζοντος πατρός, θείου, ἀνεψιοῦ ἢ καὶ ἄλλου οὐδαμῶς οἰκείου καὶ συγχωρίτου. Ἐκεῖ ὁ παῖς ἐκ τρυφερᾶς ἡλικίας ἐθίζεται εἰς ὅλας τὰς αἰσχρολογίας καὶ βωμολοχίας, αἵτινες διαμείβονται μεταξὺ τῶν χαρτοπαιζόντων ἢ τῶν κραιπαλώντων, εἰς τὴν πνιγηρὰν ἀτμόσφαιραν ὑπὸ τοῦ πληροῦντος τὰ καταγώγια καπνοῦ καὶ τῆς δυσωδίας τῶν σπανιώτατα οὐχὶ λουομένων ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς νιπτομένων χωρικῶν, καὶ ὅ,τι ἔπραξε τὸ σχολεῖον μὲ τὰ ἀσθενῆ μέσα καὶ τὰς ἀσθενεστέρας δυνάμεις του καταστρέφουσιν αὐτοὶ οἱ γονεῖς, οἵτινες μάλιστα ἀπό τινων ἐτῶν θεωροῦσι πολλάκις πᾶσαν σωφρονιστικὴν ποινὴν ἐν τῷ σχολείῳ κατὰ τῶν ἀμελῶν ἢ παρεκτρεπομένων τέκνων των ὡς προσβολὴν τῆς προσωπικῆς ἢ καὶ τῆς οἰκογενειακῆς των τιμῆς (!), κακολογοῦσι δέ, ὑβρίζουσι τὸν διδάσκαλον εἴτε ἀπόντα ἐνώπιον τῶν τέκνων των ἢ καὶ μεταβαίνοντες εἰς αὐτὸ τὸ σχολεῖον καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν μαθητῶν ἐπιτιμῶντες αὐτὸν κατὰ τὸν οἰκεῖον αὐτοῖς ἄγροικον τρόπον.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας σήμερον ἐκτρέφονται οἱ παῖδες εἰς πολλὰ χωρία ἐθιζόμενοι ἐκ τρυφερᾶς ἡλικίας εἰς τὴν χαρτοπαιξίαν, καὶ τὴν πόσιν, εἰς τὰ κάπνισμα καὶ εἰς πᾶσαν βωμολοχίαν καὶ ὕβριν καὶ εἰς ἀνευλάβειαν πρός τε τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους.

Διὰ ταῦτα σήμερον συμβαίνει παρὰ τῷ μαθητικῷ παρ' ἡμῖν κόσμῳ τὸ ἀντίθετον πρὸς ὅ,τι συνέβαινεν ἄλλοτε· οἱ ἐκ τῶν πόλεων μαθηταὶ καὶ ἐπιμελέστεροι καὶ κοσμιώτεροι τυγχάνουσι τῶν ἀπὸ τῶν χωρίων συμμαθητῶν αὐτῶν. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀπὸ τῶν χωρίων μαθητῶν χαρτοπαίζουν, καπνίζουν καὶ ῥέπουσιν εἰς πᾶσαν παρεκτροπήν. Τοιοῦτοι ὡς τὰ πολλὰ προσέρχονται ἀπὸ τῶν χωρίων οἱ μαθηταὶ σήμερον, οἵτινες ἄνευ οὐδεμιᾶς πραγματικῆς κηδεμονίας καὶ ἐπιτηρήσεως ἐγκαθίστανται εἰς τὴν πρώτην τυχοῦσαν οἰκίαν ἐν τῇ πόλει καὶ ἀφίενται εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ χρηστοὶ καὶ σεμνοὶ μαθηταὶ μακρὰν τῆς πατρικῆς ἑστίας διάγοντες καὶ ἄνευ ἀγρύπνου κηδεμονίας συναυλιζόμενοι μετὰ τοιούτων συμμαθητῶν ὑπόκεινται εἰς διαφθορὰν τῶν ἠθῶν αὐτῶν.

Διὰ ταῦτα τὴν μεγίστην εὐθύνην ὑπέχουσιν οἱ προϊστάμενοι τῶν ἀνωτέρων παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτηρίων, ἔφοροι καὶ διευθυνταί, ὑπέρτατον ἔχοντες καθῆκον ὅπως διατηρῶσιν ἄγρυπνον καὶ αὐστηρὰν παιδονομίαν τοσ' αὐτὸ ἀστυνομικὴν ὥστε νὰ πιστεύῃ ὁ ἐκτὸς τοῦ σχολείου καὶ μακρὰν τῶν γονέων μαθητὴς ὅτι ἄγρυπνος καὶ ἀκοίμητος παρακολουθεῖ αὐτὸν πανταχοῦ ἐξεταστικὸς καὶ διερευνητικὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ παιδονόμου διὰ τῶν ἐπιτηδείων καὶ δεξιῶν βοηθῶν του.

Τοιαῦται παρ' ἡμῖν εἶνε αἱ συνθῆκαι καὶ ὥστε καὶ αἱ ἀθωότεραι πράξεις προσλαμβάνουσι πολλάκις κακοήθη χαρακτῆρα. Ἡ ποδηλασία, ἐπὶ παραδείγματος, εἶνε ἀθωοτάτη, ὑγιεινὴ καὶ ἀναγκαία ἄσκησις, ἐντούτοις δι' ἠθικοὺς λόγους σοβαρωτάτους ἡ ἐφορεία ἠναγκάσθη νὰ ἀπαγορεύσῃ διὰ τῶν διευθύνσεων τὴν χρῆσιν ποδηλάτων εἰς τοὺς μαθητὰς πλὴν τῶν διαμενόντων εἰς τὰ προάστεια ἢ ἔξω τῆς πόλεως, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ οἱ μαθηταὶ ἔρχωνται εἰς συχνὴν ἐπαφὴν πρὸς ἐνοικιαστὰς ποδηλάτων καὶ μὴ δαπανῶσι χρῆμα ὅπερ δὲν ἔχουσιν ἀντὶ νὰ χρησιμοποιῶσιν αὐτὸ εἰς μαθητικὰς καθαρῶς ἀνάγκας.

Παρετηρήθη ὅτι, μόλις ἐχαλαρώθη ἡ ἄγρυπνος καὶ αὐστηρὰ ἐπιτήρησις ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν παρ' ἡμῖν συνθηκῶν, ἃς διεγράψαμεν ἀνωτέρω, ἐπῆλθε σχεδὸν παράλυσις καὶ ἀποσύνθεσις εἰς τὰς μαθητικὰς τάξεις, καὶ ἐξεδηλώθησαν σοβαρώτατα παρεκτροπαί, αἵτινες δικαίως συνεκίνησαν καὶ ἐτάραξαν τὴν ἡμετέραν κοινότητα, ἥτις καὶ ἐμπράκτως ἐξεδήλωσε τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς ὅπως παταχθῇ τὸ κακὸν ἐν τῇ ῥίζῃ του, ἥτις δυστυχῶς εἶνε ἀρκετὰ βαθεῖα καὶ δὲν ἀνεσπάσθη, διὰ τὴν ἀπροθυμίαν τῶν δυναμένων νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν κοινότητα.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι ἡ ἐκκάθαρσις καίτοι χωρεῖ βραδέως καὶ δυσχερῶς ἕνεκεν ἀντιδράσεως ἀπὸ μακρᾶς παλαιᾶς ἕξεως, θὰ χωρήσῃ σταθερῶς καὶ ἡ κοινότης δὲν θὰ παύσῃ ἐπαγρυπνοῦσα καὶ ἐνισχύουσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο προσπάθειαν.

Ἡ σύστασις Οἰκοτροφείου ὡς ἄρτια ὠργανωμένου καὶ ὑποχρεωτικοῦ δι' ἅπαντας τοὺς μακρόθεν τῆς πόλεως προερχομένους μαθητάς ἐν ᾧ θὰ λειτουργῇ ἡ κατάλληλος παιδονομία, εἶνε ἀπαραίτητος καὶ ἐπιτακτική καὶ πρέπει νὰ ἐκδιωχθῇ πάσῃ δυνάμει, μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως ὅμως τούτου, ἀστυνομικὴ ἄγρυπνος παιδονομία παρακολουθοῦσα πανταχοῦ τοὺς μαθητὰς τούτους εἶνε ὑπερτάτη ἀνάγκη, καὶ ὁ παραγνωρίζων αὐτὴν ἢ ἀγνοεῖ ἢ τυφλώττει πρὸς τὴν ἀληθῆ κατάστασιν.

Ὕψιστον ἔχει συμφέρον ἡ Κοινότης ὅπως τὰ παρ' αὐτῇ Ἐκπαιδευτήρια περιβάλλῃ ἡ Νῆσος ὅλη διὰ πλήρους ἐμπιστοσύνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΒΑΡΩΣΙΩΝ

Γνωστοποίησις.

Ζητοῦνται διὰ τὰ σχολεῖα Βαρωσίων: Εἷς διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βαρωσίων, εἷς εἰδικὸς παιδαγωγικὸς κάτοχος πτυχίου εἰδικῆς παιδαγωγικῆς Σχολῆς διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ μία νηπιαγωγὸς πτυχιοῦχος τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς τῶν Νηπιαγωγῶν, διὰ τὸ Νηπιαγωγεῖον Βαρωσίων.

Οἱ ἔχοντες τ' ἄνωθι ζητούμενα προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσιν εἰς τὰς ἄνωθι μνημονευθείσας θέσεις, παρακαλοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως αἴτησιν πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Σαλαμῖνος, πρόεδρον τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας Βαρωσίων, ἀναφέροντες ταυτοχρόνως καὶ τὰς ἀπαιτήσεις των.

Ἐκ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας Βαρωσίων.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας τοὺς γάμους τῶν τέκνων ἡμῶν

Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

καὶ

ΚΑΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ

εὐλογηθησομένους τὴν προσεχῆ Πέμπτην, 29/12 Ἰουλίου 1917, καὶ ὥραν 4 μ. μ., ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Σάββα οἰκίᾳ τῆς μελλονύμφου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1917.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων

Μαρία Μαυρομιχάλη

Ἑλένη Θεοδοσιάδου.

ΣΗΜ.—Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις. — Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου θὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς Κυρήνειαν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

Ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία ἐξηκολούθησε τὰς συνεδρίας αὐτῆς κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας καὶ δι' ὅλης τῆς π. ἑβδομάδος διεκπεραιώσασα τὰς σημαντικωτέρας σχολ. ὑποθέσεις ὡς καὶ τινας ἀφορώσας εἰς τὴν ταχεῖαν ὡς οἷον ἀποπεράτωσιν τοῦ τόσον μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐπιβάλλοντος προμηνυομένου κτιρίου διὰ τὰ ἀνώτερα τῶν ἀρρένων Ἐκπαιδευτήρια.

ΑΣΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Αἱ Ἀστικαὶ Σχολαὶ ὀλίγον ἀπησχόλησαν τὴν ἐπιτροπείαν χάρις εἰς τὴν εὔτακτον καὶ καρποφόρον λειτουργίαν αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ φιλότιμον διεύθυνσιν τοῦ κ. Χ. Μαραθεύτου, μετὰ προσωπικοῦ πάντοτε μετὰ ζήλου ἀδιαπτώτου ἐκπληροῦντος τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Καίτοι πέρυσιν ἐδόθη αὔξησις μισθοδοσίας εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο, ἡ ἐπιτροπεία θὰ ἐπεθύμει καὶ φέτος νὰ ἀμείψῃ τὸν ζῆλον αὐτοῦ, ἂν μὴ ἄλλαι ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι σχολικαὶ δὲν ἐπεβάρυνον σημαντικῶς τὸν προϋπολογισμὸν δαπανῶν τῶν κατωτέρων Ἐκπαιδευτηρίων διὰ τὸ προσεχὲς σχολ. ἔτος.

Ἡ ὑπερπύκνωσις μαθητριῶν εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης ἐπέβαλε τὴν σύστασιν καὶ ἄλλων τμημάτων τῶν κατωτέρων τάξεων καὶ πρὸς τοῦτο ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ἐκμισθωθῇ οἴκημα ἴδιον καὶ διορισθῶσι τέσσαρες ἐπὶ πλέον διδασκάλισσαι.

Ἐντούτοις ἡ Ἐπιτροπεία ἀπεφάσισε νὰ διαθέσῃ πιθανὰ περισσεύματα ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Π. Γυμνασίου πρὸς πληρωμὴν μέρους τῶν καθυστερουμένων εἰς πολλοὺς τῶν κ.κ. διδασκάλων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ διχασμοῦ τῶν κοινοτ. σχολείων.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

Ἡ αὐτὴ ἔκτακτος καὶ καρποφόρος λειτουργία ἐχαρακτήρισε τὸ Παρθεναγωγεῖον Ἁγ. Ἀντωνίου, δι' ὃ καὶ τὸ προσωπικὸν ὅλον ὁμοφώνως ἀνεδιωρίσθη καὶ μικραὶ αὐξήσεις ἐδόθησαν εἰς νεοδιωρισμένας ἐπὶ χαμηλῷ μισθῷ διδασκαλίσσας καὶ ἐλλείψει πόρων ἐπαρκῶν μέτριον ἐπίδομα εἰς τὴν ἀξιότ. διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης ἀπησχόλησε πολὺ τὴν Ἐπιτροπείαν, ἥτις ὡς ἐκ τῆς συστάσεως αὐτῆς δὲν ἠδυνήθη διὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἐπιφέρῃ τὰς δεούσας καὶ ἐπιβαλλομένας βελτιώσεις, ὅσαι δὲ ἐγένοντο πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀπαρχὴ μόνον.

Ἀνεδιώρισε τὸ προσωπικόν, πλὴν μιᾶς διδασκαλίσσης, δηλωσάσης παραίτησιν, καὶ τὸ Ἐπαγγελματικὸν Τμῆμα περιώρισε μόνον εἰς τὰς μαθητρίας τοῦ Παρθεναγωγείου, τῶν ἐξωτερικῶν τοιούτων οὔτε ἱκανῶν προσερχομένων οὔτε ἐπαρκῆ τελουσῶν δίδακτρα.

Προσετέθησαν τέσσαρα νέα τμήματα εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις ἅτινα θὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς ἄλλο ἐκμισθούμενον οἴκημα, τὸ πέρυσι δὲ ἐκμισθωθὲν παραπλεύρως θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸ Διδασκαλεῖον.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρρεν διδακτικὸν προσωπικὸν ἐν αὐτῷ, διηυθετήθησαν κατὰ τρόπον περιστέλλοντα τὰς παρατηρηθείσας δυσχερείας.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Αἵ τε διευθύνσεις καὶ αἱ βοηθοὶ τῶν τριῶν Νηπιαγωγείων ἀνεδιωρίσθησαν ὁμοφώνως.

ΠΑΓΚΥΠΡ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Σοβαρῶς ἀπησχόλησε τὴν Ἐπιτροπείαν τὸ Π. Γυμνάσιον καὶ τὸ Π. Διδασκαλεῖον μετὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος.

Ἡ χαλάρωσις τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς εὐτάκτου λειτουργίας τῶν Ἀνωτέρων Ἐκπαιδευτηρίων ἐγένετο καὶ παρὰ τῷ Κοινῷ αἰσθητὴν καὶ ζωηρὰν εἶχε προκαλέσει τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, διὸ ἐξεδήλωσε κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογὰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὅπως τὰ κακῶς ἔχοντα ἀρθῶσι, δὲν ἐγένετο ὅμως δυνατόν, μὴ παρασχεθείσης πρὸς τοῦτο εἰς τὴν κοινότητα πλήρους εὐκαιρίας.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐργασία τῆς Ἐπιτροπείας χωρεῖ μετὰ πολλῶν δυσχερειῶν αἵτινες προσδοκᾶται ὅτι βαθμηδὸν θὰ ὑπερβληθῶσι καὶ θ' ἀποκατασταθῇ εἰς τὰ ἀνώτερα Ἐκπαιδευτήρια τῶν τε ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων μεγαλειτέρα εὐπρέπεια καὶ εὐταξία.

Εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ τῆς Ὠδικῆς καθηγητοῦ κ. Κλ. Ἀρτεμίδου πρὸ τῶν ἐξετάσεων, ἐπηκολούθησαν μετ' αὐτὰς αἱ τῶν κ.κ. Μ. Μιχαηλίδου, Γυμνασιάρχου καὶ Μ. Χαβιαρᾶ καὶ Συμ. Στέργου καθηγητῶν, αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας.

Διώρισε τὸν καὶ πρότερον χρηματίσαντα ἐν τῷ Παγκυπρίῳ καθηγητὴν κ. Ὀρ. Χριστίδην ὡς καθηγητὴν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Παιδαγωγικῶν ἐν τῷ Π. Διδασκαλείῳ, ὡς καὶ τὸν ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἐπανελθόντα μετ' εὐδοκιμωτάτας σπουδὰς καὶ ἐξετάσεις διδάκτορα τῆς Φιλολογίας κ. Γ. Ι. Ἰωαννίδην.

Ἀπετάθη ἡ Ἐπιτροπεία διὰ τῆς Α. Μακαριότητος πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἵνα συστήσῃ τοῦτο πρὸς αὐτὴν Γυμνασιάρχην ἔγγαμον καὶ πτυχιοῦχον παιδαγωγόν.

Ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ι. Ναοῦ Φανερωμένης ἡ Ἐπιτροπεία διὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπετάθη πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἵνα συστήσῃ πρὸς αὐτὴν πεπαιδευμένον καὶ διακεκριμμένον μύστην τῆς Ἐκκλησ. Μουσικῆς ὅστις θὰ ἦνε πρωτοψάλτης ἐν τῷ Ι. Ναῷ Φανερωμένης καὶ καθηγητὴς τῆς Ἐκκλησιαστ. Μουσικῆς ἐν τῷ Π. Διδασκαλείῳ.

Διὰ τὴν Ὠδικὴν ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ καὶ τῷ Π. Διδασκαλείῳ καὶ τὴν Ὠδικὴν καὶ ἐνόργανον Μουσικὴν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης καὶ τῷ Διδασκαλείῳ τῶν θηλέων ἀπεφάσισεν ὅπως διορίσῃ τὸν κ. Πετρόπουλον.

Ἔλαβεν ὑπ' ὄψει αἰτήσεις τῶν κ. κ. Ι. Κισσονέργη καὶ Α. Θυμοπούλου, καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως χρησιμοποιήσῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς διδασκαλίας τῆς Ἰχνογραφίας εἰς ἀμφότερα τὰ Παρθεναγωγεῖα καὶ τὰς Ἀστικὰς Σχολὰς πρὸς τῷ Π. Γυμνασίῳ.

Κατώτερον προσωπικόν.

Διὰ τοὺς βοηθοὺς τῆς παιδονομίας καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ὡς καὶ δι' ἄλλα τινὰ ζητήματα ἀνέβαλεν ὅπως ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς εἰς ἄλλην συνεργασίαν, ἥτις θὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ δεκαπενθήμερον.

ΔΥΟ ΦΟΝΟΙ

Τῷ προπαρελ. Σαββάτῳ ἐν Λεύκᾳ εἷς Μωαμεθανὸς ἐδολοφόνησεν ἕτερον ἐν τῷ κήπῳ τούτου καὶ ἀφῄρεσεν ὅσα ἔφερε χρήματα μετ' αὐτοῦ. Ὁ δράστης συνελήφθη καὶ μετὰ βραχεῖαν ἀνάκρισιν ὡμολόγησε τὸ κακούργημά του.

Τῇ π. Τρίτῃ βοσκός τις μετὰ δύο συντρόφων του ἐκ Καλοψίδας ὡδήγει τὰ πρόβατά του διὰ τῶν ἀγρῶν τοῦ ἐκ Παραλιμνίου χ" Ἀνδρέου Ἀδάμου, ὅστις ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διάβασιν τοῦ ποιμνίου καὶ συνεπλάκη πρὸς τὸν βοσκὸν τὸν ὁποῖον καὶ κατέβαλεν, ἀλλ' οὗτος διὰ μαχαιρίου ἐτραυμάτισε θανασίμως κατὰ τὴν κοιλιακὴν χώραν τὸν πρῶτον, ἐκπνεύσαντα μικρὸν ὕστερον.

Ὁ φονεὺς συνελήφθη καὶ ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημά του.

ΘΕΙΟΥΧΑ ΥΔΑΤΑ ΠΕΔΟΥΛΑ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ
Λευκωσία 27. 6. 17

Ἀνάλυσις θειούχων ὑδάτων Πεδουλᾶ.

Ὁλικὸν στερεῶν οὐσιῶν 43,000 ἐπὶ 100,000, περιλαμβανουσῶν:

Χλωριοῦχον μαγνήσιον	7.22
Θειοῦχον	2.67
Ἀνθρακοῦχον	30.51
Ἀνθρακοῦχον ἀσβέστιον	ἐλάχιστον
Χλωριοῦχον νάτριον (σόδα)	1.90
Πυρίτιον	0.10

Θειοῦχον ὑδρογόνον:
ἀέριον 0,563 μέρη ἐπὶ 100,000
ἢ 0. 10 κυβ. ἴντζες εἰς 16 οὐγ. ὑγροῦ.

Παρατήρησις.—Εἶνε καθαρὸν θειοῦχον ὕδωρ καὶ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ λουτρὰ εἰς περιπτώσεις ἀσθενειῶν τοῦ δέρματος, ἀρθρίτιδος καὶ ῥευματισμῶν.

(ὑπογ). ΟΥ. ΦΡΑΝΣΙΣ
Κυβερνητ. χημικός.

Ἡ ἀνωτέρω στοιχειώδης ἀνάλυσις τῶν ἀπὸ μακροῦ γνωστῶν θειούχων ὑδάτων ἀναβλυζουσῶν ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῇ τοῦ Μαράθου παρὰ τὴν γραφικωτάτην καὶ κατάφυτον καὶ πολύφυτον καὶ γραφικωτάτην κώμην Πεδουλᾶν τῆς Μαραθάσης ἐμφαίνει τὴν χρησιμότητα αὐτῶν εἰς θεραπείαν τῆς μεγάλως διαδεδομένης, ἀτυχῶς ἀρθρίτιδος καὶ τῶν ῥευματισμῶν, καὶ οἱ πάσχοντες δύνανται νὰ θεραπεύωνται διαθερίζοντες ἅμα εἰς μίαν τῶν ὡραιοτέρων ἐξοχῶν τῆς Κύπρου, ὅπου ἔχουσι συσταθῇ καὶ ξενοδοχεῖα εὐμαρῆ καὶ περὶ πάντα πρόσφορα εἰς ἄνετον διατροφὴν καὶ διαμονήν.

Μετὰ τὰς Πλάτρας, ὁ Πεδουλᾶς συγκεντροῖ ἀπό τινος τοὺς περισσοτέρους πρὸς διαθερισμὸν ἐκλεκτοὺς ἐπισκέπτας ἐνῷ ὁ γείτων Καλοπαναγιώτης ἀπέβη ἡ λουτρόπολις τῆς Νήσου.

Ἐὰν τὰ θειοῦχα ὕδατα τοῦ Πεδουλᾶ ἀποδειχθῶσιν ἐξίσου ἰαματικὰ πρὸς τὰ τοῦ Καλαπαναγιώτη, δὲν θὰ ζημιωθῇ ἐκ τούτων οὗτος, διότι οἱ πάσχοντες εἶνε πολλοί, πλεῖστοι καὶ θὰ εὐκολύνωνται ὅλοι ἀνετώτερον θεραπευόμενοι, χωρὶς νὰ προέλθωσιν αἱ δύο κῶμαι εἰς ἀνταγωνισμὸν εἰμὴ εἰς εὐγενῆ ἅμιλλαν περὶ τὴν περιποίησιν τῶν ἐπισκεπτῶν.

ΠΡΟΦΟΡΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΕΔΟΥΛΑ

Τὴν προπαρελθ. Κυριακήν, 18 Ἰουνίου, ἐτελέσθησαν ἐν μεγάλῃ συρροῇ κόσμου αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῆς ἐν Πεδουλᾷ Ἐμπορ. Σχολῆς.

Ὁ διευθυντὴς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ του ἔψεξε τοὺς γονεῖς οἵτινες ἀποστέλλουσι τὰ τέκνα των εἰς τὴν γείτονα σχολήν, ὑποδείξας τὴν ἐκ τῆς εἰς αὐτὴν φοιτήσεως προσγινομένην βλάβην διὰ τῆς ἐπὶ παντὸς ἐθνικοῦ ζητήματος σιωπῆς καὶ παρετήρησε ὅτι πάντες οἱ τελειόφοιτοι τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πεδουλᾶ κατέχουσι καλὰς θέσεις εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα τῶν πόλεων.

Ἐψάλησαν εἶτα διάφορα πατριωτικὰ ᾄσματα καὶ ἀπηγγέλθησαν ποιήματα εἰς τὰς διδασκομένας γλώσσας.

Οἱ παραθερίζοντες ξένοι καὶ λοιποὶ παρευρισκόμενοι θερμῶς συνεχάρησαν τὸ προσωπικὸν διὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόοδον εἰς τὰ μαθήματα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ. *Ὅταν τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου θερίζει στάχεις ὡρίμους πρὸς θερισμὸν ὀλίγην προξενεῖ θλῖψιν, ἢ ὅταν ὁ κεραυνὸς ἐνσκήπτει κατὰ δρυὸς ὑψικόμου προξενεῖ κατάπληξιν, ὅταν ὅμως ἀποσπῶνται ὑπὸ τῆς θυελλώδους πνοῆς τρυφεροὶ θαλλεροὶ βλαστοὶ καὶ ἀποσπῶνται πρόρριζα δενδρύλλια θαλλερὰ δαψιλῆ ὑπισχνούμενα τὴν καρποφορίαν θλίβεται ἡ ψυχὴ καὶ τοῦ μᾶλλον ἀδιαφόρου καὶ ξένου πρὸς ταῦτα διαβάτου μετὰ τοῦ κυρίου αὐτῶν.*

Τοιαύτην ἐπροξένησε θλῖψιν καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ ταυτόχρονος σχεδὸν ἀγγελία τοῦ προώρου θανάτου δύο θαλλερῶν ἀληθῶς καὶ εὐελπίδων ὑπάρξεων τῆς αὐτῆς τρυφερᾶς ἡλικίας ἀμφοτέρων, τοῦ ἐν Ῥιζοκαρπάσῳ

Στυλιανοῦ Ι. Τζιαούρη

σπουδαστοῦ 17 μόνον ἀνοίξεις ζήσαντος καὶ τοῦ ἐκ Λευκωσίας

Γεωργ. Μ. Τριανταφυλλίδου

ἐν τῇ αὐτῇ ἀνθηροτάτῃ ἡλικίᾳ διακόψαντος ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τὰ μάλιστα εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν καὶ ἐξαφανίσαντος πολλὰς καὶ μεγάλας ἐλπίδας στοργικωτάτων γονέων, ἀδελφῶν καὶ οἰκείων.

Η ΣΧΟΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ Πόλεως Χρυσοχοῦς ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Μιχ. Α. Χλωρακιώτου, χ. Κυριακοῦ Σ. Κούππα, Γεωργ. χ. Λαμπῆ καὶ Κώστα Σ. Κατζελᾶ. Παμψηφεὶ ἐξελέγη πρόεδρος αὐτῆς ὁ κ. Λοΐζος Σάββα.

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀπέρχεται αὔριον εἰς ποιμαντικὴν περιοδείαν ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ χωρίου Κλήρου, ὅπου μεθαύριον θὰ ἱερουργήσῃ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων καὶ θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐκεῖ ἀρχιεπισκοπικὰ κτήματα.

◆◆◆

ΜΕΤ' ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ἐπιτυχεῖς ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστικοῦ Συμβουλίου ἀποτελεσθέντος ἐκ τοῦ Ἐφέτου κ. Φίσιερ καὶ τοῦ Δικηγόρου κ. Στ. Σταυρινάκη ἔτυχον τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐνώπιον πάντων τῶν Δικαστηρίων ἐν Κύπρῳ οἱ κ.κ. Εὐρ. Σ Φω..ίδης, Σωτ. Σ. Μαρκίδης, Αὐξέντιος Βασιλειάδης καὶ Ρασὴτ Ἐφ.

Εἰς πάντας εὐχόμεθα πλήρη εὐδοκίμησιν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ.

◆◆◆

ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ πανηγυρικῶς ἐτελέσθησαν αἱ Σχολικαὶ ἑορταὶ τῶν Κοινοτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων παρισταμένου τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλαμῖνος, τῆς Ἐφορείας καὶ πολλοῦ φιλομούσου κόσμου. Ἐλογοδότησαν κατ' αὐτὴν ἡ ἀξιότ. Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Δνὶς Ἑλένη Χατζηπέτρου καὶ ὁ ἀξιότ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς κ. Πολ. Παπαδόπουλος.

Ἐξετελέσθησαν μετὰ τοῦτο διάφορα πατριωτικὰ ᾄσματα καὶ ἀπαγγελίαι λίαν ἐπιτυχῶς. Τὰ ἐκτεθειμένα δὲ χειροτεχνήματα καὶ ἰχνογραφήματα ἔδειξαν καὶ ἐν ταὐτοῖς τὴν εὔορκον καὶ εὐσυνείδητον ἐργασίαν.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ
ΤΟΥ ΣΥΛΛ. ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

Ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. Δ. Σεβέρη, προήδρευσεν ὁ κ. Ἰακωβίδης, ὅστις κατὰ πρῶτον ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ ἐκλογὴ τῆς 4 Ἰουνίου ἐθεωρήθη παράτυπος καὶ εἶτα ἐκάλεσε τὰ μέλη εἰς ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἔτος 1917—18.

Ἐξελέγησαν παμψηφεὶ Πρόεδρος ὁ κ. Σεβέρης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰακωβίδης, Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Γ. Ἰωαννίδης, Εἰδικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Παπαπορφυρίου καὶ ταμίας ὁ κ. Γ. Χ. Κωνσταντινίδης.

Ἐλεγκταὶ οἱ κ.κ. Θ. Ἰωνίδης, Θεοφ. Ἰωαννίδης, Μιχαλάκης Διασίδης.

Τῇ προτάσει τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Γ. Ἰωαννίδου Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου, ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Σύλλογος προσλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν του ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου ἀναλόγως τῶν πόρων οὓς ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἀπὸ καθήκοντος ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίᾳ τὴν ἀξιότ. Διεύθυνσιν τοῦ Γεωργ. Τμήματος τῇ αἰτήσει ἡμῶν προθύμως καὶ ἐγκαίρως διορίσασα ἔμπειρον περὶ τὴν καλλιέργειαν καπνοῦ τὸν κ. Ἐλευθ. Δημητρίου, χάριν εἰς τὰς συμβουλάς, ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῶμεν καίτοι πρωτόπειροι νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ συγκομιδὴν τῶν πρώτων καπνοφυτειῶν μας.

Ἐν Μόρφῳ.

Πολλοὶ γεωργοί.

* * *

Ἐπιβεβλημένον τελοῦντες καθῆκον ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς διακεκριμένους ἰατροὺς κ. κ. Ν. Ἰακωβίδην καὶ Ν. Δέρβην, οἵτινες διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς των ἱκανότητος μὲ ἔσωσαν ἐκ βεβαίου θανάτου.

Ὁ εὐγνωμονῶν

Πέτρος Μεταΐδης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ Μετόχιον τῆς Μονῆς τοῦ Κύκκου πωλεῖται εἷς ἵππος ἐτῶν δύο, τοῦ γένους *Temeraire*, τυχὼν τοῦ πρώτου βραβείου κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Λευκωσίαν συγκροτηθεῖσαν κτηνοτροφικὴν ἔκθεσιν.

Ἐν Μετοχίῳ τῇ 20 Ἰουνίου 1917.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μονῆς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ζητοῦνται προσφοραὶ δι' 60,000 τοῦβλα τῶν ὁποίων αἱ διαστάσεις πρέπει νὰ εἶνε μῆκος 0,25, πλάτος 0,12 καὶ πάχος 0,06 τοῦ μέτρου.

Ὡσαύτως διὰ 24 σιδηρᾶς δοκοὺς (νεβίτς) τῶν ὁποίων αἱ διαστάσεις νὰ εἶνε μῆκος 26 ποδῶν καὶ ὕψος 14 ἰντζῶν.

Αἱ προσφοραὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται ἐσφραγισμέναι πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπείας κ. Ν. Καταλάνον.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 23 Ἰουνίου 1917.

Ἐκ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας Λευκωσίας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Μυλοχαράκτης διὰ τινα Ἀλευρόμυλον. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω: Ταχυδρομικὸν κιβώτιον ἀριθ. 20, Λευκωσίαν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ πέντε θέσεις διδασκαλισσῶν εἰς τὰ Παρθεναγωγεῖα τῆς Ἑλλην. Κοινότητος Λευκωσίας μεταξὺ πρωτοβαθμίων διδασκαλισσῶν τοῦ διδασκαλείου Φανερωμένης ἢ ἄλλων ἰσοτίμων Ἑλληνικῶν τοιούτων.

Αἱ αἰτήσεις πρὸς τοῦτο γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15)28 προσεχοῦς Ἰουλίου, ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπείας κ. Ν. Καταλάνον.

Λευκωσία 23 Ἰουνίου 1917.

Ἐκ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας Λευκωσίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 2)15 Ἰουλίου 1917, θὰ γίνωσιν αἱ νέαι ἀρχαιρεσίαι τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ἅγ. Ἰωάννης» ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ, διὸ καὶ παρακαλοῦνται πάντα τὰ μέλη ὅπως προσέλθωσι καὶ λάβωσι μέρος εἰς ταύτας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 26 Ἰουνίου 1917.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΩΑ ΣΤΡΟΥΘΩΝ

Σχετικῶς πρὸς προηγουμένας ἀγγελίας γνωστοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης ὅτι ἅπασαι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀποδείξεις διὰ ᾠὰ στρουθῶν δέον νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γεωργίας ἐν Λευκωσίᾳ οὐχὶ βραδύτερον τῆς 25ης ἱσταμένου ἡμέραν Τετάρτην ὅτε θέλει γίνῃ πληρωμή.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1917.

W. Bevan

Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ διαμονὴ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Κύκκου κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἔσται ἐξαήμερος.

Ἐν Μετοχίῳ τῇ 20)6)1917.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Προκειμένου νὰ ἀποσταλῇ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπότροφος πρὸς σπουδὴν τῶν Γεωπονικῶν εἴς τινα τῶν ἐν Ἑλλάδι Γεωργικῶν Σχολῶν, καὶ χρησιμεύσῃ κατόπιν ὡς Ἔφορος τῶν κτημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσι τὰς ἐπὶ τούτῳ αἰτήσεις των.

Ὅροι πρὸς τοὺς ὁποίους δέον νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ αἰτηταὶ εἶναι οἱ ἑξῆς:

1ον) Νὰ ὦσι τοὐλάχιστον τελειόφοιτοι τῆς Ε' τάξεως τοῦ Γυμνασίου, ἀριστοῦχοι καὶ ἀμέμπτου ἠθικῆς.

2ον) Νὰ ἔχουν ἡλικίαν οὐχὶ μεγαλειτέραν τῶν 25 ἐτῶν.

3ον) Νὰ ἦναι κληρικοί, ἢ νὰ χειροτονηθῶσι πρὸ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

Αἱ αἰτήσεις ἀποστέλλονται πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὅστις καὶ θὰ κανονίσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Τῇ 16 Ἰουνίου 1917.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἰωάννου περιβόλιον τῆς χ: Ραφαήλενας ἀνῆκον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἁγ. Ἰωάννου θὰ πωληθῇ κατὰ εἰκόπεδα συμφώνως πρὸς διαγεγραμμένον σχέδιον τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 2)15 Ἰουλίου διὰ δημοπρασίας ἀπὸ τῆς 3—6 μ. μ. καὶ θέλει ἐξακολουθήσει ἑκάστην Κυριακήν.

Παρέχονται εὐκολίαι περὶ τὴν πληρωμήν.

Λευκωσία 26 Ἰουνίου 1917.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

ΜΕΤΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κτῆμα τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ὀνομαζόμενον Ἡρακλείδιον (Ὀβγάς) παρὰ τὸν Γερόλακκον κείμενον. Περιλαμβάνει 60 στρέμματα γῆς λίαν καταλλήλου διὰ καπνοφυτείαν ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην καλλιέργειαν, ἄφθονον ῥέον ὕδωρ, ἀποθηκευόμενον εἰς μεγάλην δεξαμενὴν καὶ ἀρδεῦον ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος, ἐπὶ πλέον 100 περίπου δένδρα, τὰ πλεῖστα ἐλαιόδενδρα καὶ συκαῖ, οἴκημα, ἀποθήκας καὶ καλαμῶνας.

Ἐκ τῆς γῆς ταύτης 10 στρέματα εἶνε λιπασμένα μὲ ζωϊκὰ καὶ χημικὰ λιπάσματα.

Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν κ. **Γ. Ἀθηνόδωρον** εἰς Γερόλακκον.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΙΚΡΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Τὸ «Γραφεῖον τοῦ Τύπου» ἐν Ἀθήναις διεβίβασε τηλεγραφικῶς τῇ π. Κυριακῇ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε ἀδύνατος πρὸ τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ τῆς διοργανώσεως κοινωνικῆς τε καὶ στρατιωτικῆς.

Θὰ ἦτο εὐχαριστημένος ἐὰν κατώρθου, χρησιμοποιῶν τὸν διὰ τοῦ ἀγῶνος Θεσσαλονίκης κτηθέντα ὁπλισμόν, νὰ συγκεντρώσῃ δύο ἡλικίας, τὰς τοῦ 1916 καὶ 1917.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἠπείρου ἀρξάμεναι συνομιλίαι χωροῦσιν αἰσίως. Ὁ Ζονὰρ σήμερον μεταβαίνει εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ ἐκδοθῇ διάταγμα, συγκαλοῦν τὴν Βουλὴν τῆς 31 Μαΐου 1915.

Ὀκτὼ στρατηγοὶ καὶ 126 ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα».

Τἀνωτέρω ἐπιβεβαιοῦσι πικρὰν ἀλήθειαν καὶ ἀποτελοῦσι πικροτέραν ὁμολογίαν τῆς ἀνυπολογίστου βλάβης ἣν ἐπροξένησεν ἡ στασιαστ. πολιτεία τοῦ κ. Βενιζέλου εἴς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων ἐν Μακεδονίᾳ.

Πάντα τὰ οὐδέτερα κράτη, τὰ συναφῆ πρὸς τὰς ἐμπολέμους χώρας εἶνε συντεταγμένα στρατιωτικῶς καὶ ἐν ἐπιστρατεύσει πρὸς ἄμυναν κατὰ πάσης ἐνδεχομένης ἀποπείρας κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν καὶ ἕτοιμα πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν πολεμικὴν ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ.

Μόνη ἡ Ἑλλὰς μεταξὺ τούτων περιῆλθεν εἰς ἀποσύνθεσιν καὶ παράλυσιν ὑπὸ τῆς ἀναρσίας τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τῶν καθεστώτων καὶ τῆς διασπάσεως τῆς ἑνότητος τῆς χώρας καὶ τῶν δυνάμεων αὐτῆς. Βαθὺ καὶ ἀγεφύρωτον ἤγειρεν οὗτος χάσμα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους, πρὸς τὸ ὁποῖον σήμερον ἵσταται ἀντιμέτωπος καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀσκεῖ αὐταρχικὴν αὐτόχρημα ἐξουσίαν.

Ὀκτὼ στρατηγοὶ καὶ 128 ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα, καὶ σημειωτέον ὅτι πάντες οὗτοι εἶνε δαφνηφόροι νικηταὶ τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀφαιρεῖται τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐκείνους οἵτινες τὸν εἶχον ὁδηγήσει εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν.

Ὅπερ δμως μέγιστον διὰ τὴν Ἑλλάδα δεινὸν εἶνε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπώλεσε τὸν ἀνώτατον Ἀρχηγὸν καὶ Βασιλέα του ὑπὸ τὰ νεύματα τοῦ ὁποίου ἦτο πρόθυμος νὰ ὁρμήσῃ πρὸς μεγίστους κινδύνους καὶ ἐπίστευεν ὅτι σύρει δεσμίαν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Νίκην.

Θέλει ὁ κ. Βενιζέλος ἐξυγίανσιν καὶ διοργάνωσιν κοινωνικὴν καὶ στρατιωτικήν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐκήρυξε διωγμὸν κατὰ πάντων τῶν λογάδων τοῦ ἔθνους ἐν τῷ στρατῷ, ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ Παιδείᾳ, ἐν τῇ Δικαιοσύνῃ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Τραπέζαις! καὶ τοῦτο διότι δὲν μετέσχον οὗτοι καὶ ἀπέκρουσαν τὸ ἀνταρτικὸν κίνημά του, ὅπερ ἐπεσώρευσε συμφορὰς ἐπὶ συμφορῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἀνίκανον νὰ γένηται χρήσιμος εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς τὴν Συνεννόησιν.

Ἐὰν Βούλγαροι καὶ Τοῦρκοι ἐπεχείρουν σήμερον γενικὴν σφαγὴν κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, ὡς ἐπεχείρησαν οἱ τελευταῖοι κατὰ Ἀρμενίων καὶ Ἑβραίων, τί θὰ ἐκώλυεν αὐτοὺς ἀπὸ τοιαύτης ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀφ' οὗ κατέστη οὗτος ἀνίκανος νὰ κινήσῃ δάκτυλον;

Ὡς ἐπλανήθη ὁ κ. Βενιζέλος δι' ὅλης τῆς ἐπαναστατικῆς πολιτικῆς του, ἐξακολουθεῖ καὶ τώρα πλανώμενος, πιστεύων ὅτι διὰ τοῦ διωγμοῦ θὰ ἐκφοβίσῃ τὰ πλήθη καὶ θὰ προσεταιρισθῇ ταῦτα.

Ἡ Ἑλλὰς ἄνευ τῆς ἀνταρτικῆς πολιτείας τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ εἶχε σήμερον ἑτοιμοπόλεμον 600,000 στρατόν, μέγαν καὶ ἀκμαιότατον τὸν ἐμπορικὸν στόλον, χρυσὸν ἄφθονον καὶ φρόνημα ἀκμαιότατον καὶ θὰ ἀπετέλει σημαντικωτάτην δύναμιν ἐν Ἀνατολῇ, ἥτις ὑπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ διαπράξῃ νέα καὶ μεγαλείτερα θαύματα πολεμικά.

Βενιζελικὴ συκοφαντία κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἑλλην. ἔθνους ὑπῆρξεν ἡ καταγγελία ἐπὶ Γερμανοφιλίᾳ ἐν Ἑλλάδι, ἥτις οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀφωσιωμένη εἰς τὰς τρεῖς εὐεργέτιδας Δυνάμεις καὶ δὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν καὶ ἐν πάσῃ περιστάσει τρανῶς ἐξεδήλωσεν αὐτήν.

Τὰ πάντα ἔπραξεν ὁ κ. Βενιζέλος ἵνα ἀποξενώσῃ τὸ Ἑλλην. ἔθνος ἀπὸ τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων καὶ καταστήσῃ αὐτὸ ἀνίκανον καὶ ἑαυτὸ καὶ τὴν Συνεννόησιν νὰ βοηθήσῃ.

Τοιαύτη ἐγένετο ἡ μεγαλοφυὴς πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν ἑταίρων του, ἂς δεόμεθα δὲ οἱ Ἕλληνες πάντες ἵνα ὁ προστάτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ Θεὸς ἐκτείνῃ κραταιὰν τὴν χεῖρά Του ὑπὲρ τὸ Γένος ὅλον.

* * *

Θεσσαλονίκη 19)2 (Γ. Τ.) Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις Ἀθηνῶν διεβίβασε πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς Βερολίνου, Βιέννης, Σόφιας καὶ Κων)πόλεως, τὴν διαταγὴν νὰ ζητήσουν τὰ διαβατήριά των διὰ τοῦ κ. Ζοννὰρ καὶ τῆς Γαλλ. Κυβερνήσεως.

Ἄμστερδαμ 19)2. (Ρ.) Ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, δημοσιευθὲν ἐν Βερολίνῳ, δημοσιεύει τὸ κείμενον διακοινώσεως ἐπιδοθείσης τὴν 30ὴν τρ. ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κατόπιν τῆς εὐτυχοῦς ἑνώσεως τῶν δύο τμημάτων τῆς Ἑλλάδος τῶν μέχρι τοῦδε χωρισμένων, καὶ συνεπείᾳ τοῦ ὅτι πολλὰ Ἑλληνικὰ συντάγματα μετέχουν ἤδη τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Αἵμου, ἡ Κυβέρνησίς μου θεωρεῖ ὅτι καθίσταται πλέον ἀδύνατος ἡ διατήρησις ἐπισήμων πρὸς τὴν Γερμανίαν σχέσεων.»

Ταυτοχρόνως ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐζήτησε τὰ διαβατήριά του.

Ἀθῆναι 19)2. (Ρ.) Ἡ φρουρά, συμπεριλαμβανομένου καὶ Κρητικοῦ συντάγματος ὡρκίσθη πίστιν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον. Παρόμοιον ὅρκον ἔδωκαν καὶ τὰ στρατεύματα Θεσσαλονίκης.

Ὁ στρατηγὸς Παπούλας ὑπέβαλεν αἴτησιν ἀποστρατεύσεως.

Ἀθῆναι 20)2 Ἰουλίου. Ἡ προστασία τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τῶν Ἑλλήνων πρεσβευτῶν τῶν ἐκ τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν, ἀνετέθη εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀντιπροσώπους τῆς Ὀλλανδίας.

(Ε. Π.) Ἀθῆναι 21)4 Ἰουλίου. Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀφίκετο ὁ στρατηγὸς Σαράϊγ. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης παρίσταντο κατὰ τὴν ἄφιξίν του ὁ κ. Βενιζέλος, τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἀνώτεραι στρατιωτικαὶ ἀρχαί, Ἑλληνογαλλικὰ ἀποσπάσματα καὶ αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐν Ἀθήναις σωματείων καὶ συντεχνιῶν.

Λονδῖνον 21)4.—Ὁ Λόρδος Σῆσιλ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅτι ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις διὰ λόγους στρατιωτικοὺς ἐζήτησε τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ῥωσικοῦ ἀποσπάσματος ἐκ Πειραιῶς.

Ὁ αὐτὸς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πρώην Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος οὐδεμίαν εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρέωσιν νὰ μὴ μετάσχῃ στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν κατὰ τῶν Συμμάχων.

(Ε. Π.) 22)5.—Κατὰ τὸ χθεσινὸν ἐπίσημον γεῦμα, παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβενήσεως πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ζοννάρ, ὁ κ. Βενιζέλος ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ ἐνθουσιώδεις προπόσεις ἐπιβεβαιούσας τὴν παρέμβασιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον.

Ὁ Στρατηγὸς Σαράϊγ ἀνεχώρησε τὸ μεσονύκτιον ἐπιστρέφων εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἀθῆναι 26)9 Ἰουλ. Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 12)25 Ἰουλίου. Αὕτη θὰ ἀποφανθῇ περὶ συνταγματικῆς συνελεύσεως, καὶ θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ πρυτάνεως καὶ τινων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ τῆς παύσεως ἀνωτέρων δικαστῶν, περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν δημοσίων λειτουργῶν εἰς τὰ τμήματα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς συγκοινωνίας καὶ περὶ τῶν ἐμπιστευτικῶν θέσεων τῶν νομαρχῶν.

Ὁ στρατηγὸς Ματθαιόπουλος ζητεῖ ν' ἀποσυρθῇ.

Παρασκευάζεται διάταγμα περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διορισμοῦ ἀξιωματικῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην δι' ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα. Ἤρξαντο αἱ προπαρασκευαὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν στρατευμάτων Πελοποννήσου. Ὁ στρατηγὸς Μπαΐρας ἐστάλη ὑπὸ ἔνοπλον συνοδίαν εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου θὰ παρουσιασθῇ πρὸ Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐπισιτισμοῦ Ἐπιτροπεία τῶν Συμμάχων ὥρισε τὴν ποσότητα τοῦ σίτου τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς 210000 τόννους ἐτησίως. Γ. Τ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διδάσκαλος γνωρίζων καὶ Ἐκκλησ. μουσικὴν διὰ τὸ χωρίον Πυρκὰν τῆς Μεσαορίας.

Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Γ. Μ. Σιακαλλὴν εἰς Πυρκᾶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 20)3.—(Ρ) Γερμανικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι αἱ μάχαι γίνονται σφοδρότεραι εἰς Ρήγαν καὶ Σμόργκον. Ἐσημειώθη σφοδρὸς κανονιοβολισμὸς ἐπὶ τοῦ Στοχὸδ καὶ τοῦ Ζλύτα-Λίπα. Οἱ Ρῶσοι ἐπετέθησαν κατὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κόβελ Λούκ.

Ἐν Γαλικίᾳ ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ ἀναπτυσσομένη ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Στρύπα αἱ ῥωσικαὶ μάζαι ἐπέτυχον νὰ διαπλώσουν πρὸς βορρᾶν τὸ ῥῆγμα, τὸ γενόμενον εἰς τὰς γραμμάς μας τὴν προηγουμένην. Αἱ ῥωσικαὶ ἐπιθέσεις εἰς τὸ Κονίνσυ ἀνεκόπησαν πρὸ τῶν νέων θέσεων, ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν ἐπετέθη ἐκ νέου κατὰ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Μπζελάνυ.

Λονδῖνον 20)3.—(Ρ) Σφοδρὰ δρᾶσις πυροβολικοῦ μεταξὺ Στοχὸδτ καὶ Ναράξοσκα νέαι δὲ ῥωσικαὶ ἐπιθέσεις ἐγένοντο κατὰ τοῦ Μπζελάνυ.

Πετρούπολις 20)3.—(Ρ) Αἱ λαμπραὶ εἰδήσεις τῶν Ρωσικῶν νικῶν μετεμόρφωσαν τὴν Πετρούπολιν. Ἡ ἀπαισιοδοξία ἀπέπτη καὶ κῦμα πατριωτισμοῦ ἀνεδόθη. Ἐλαχίστη σήμερον παρέχεται προσοχὴ εἰς τὰ κηρύγματα τῶν διεθνικιστῶν καὶ ἐὰν αἱ ῥωσικαὶ ἐπιτυχίαι ἐξακολουθήσουν, ἔδαφος διὰ διχοστασίαν δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Τὰ ἐθνικὰ χρώματα ἐπανεφάνησαν σήμερον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ αἱ ἐπευφημίαι διὰ τὰς νίκας φαίνονται περιλαμβάνουσαι ἀπειλὴν κατὰ τῶν δυσφημούντων τὸ ὄνομα τῆς Ρωσσίας.

Ἐνωρὶς σήμερον ὠργανώθη διαδήλωσις, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο ὁ στρατηγὸς Ρούσκι καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐπιτελείου χειροκρατούμενοι μὲ ἀξιωματικοὺς τῶν συμμάχων. Ἡ διαδήλωσις ἐβάδισε πρὸς τὴν ἕδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου πατριωτικοὶ λόγοι ἐξεφωνήθησαν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κατέστη ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας. Ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν διαδηλώσεων φέρεται ἡ εἰκών του.

Λονδῖνον, 23)6. — Ρωσσικὸν ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου λέγει: Ἡ δρᾶσις τοῦ πυροβολικοῦ ἀμφοτέρωθεν ὑπῆρξε καταφανεστέρα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ζολοτσὲβ καὶ ζωηραὶ συγκρούσεις ἐγένοντο ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ἀξικελάνυ. Ἡ βολὴ τοῦ πυροβολικοῦ ὑπῆρξεν ἐντατικὴ ἀνατολικῶς τοῦ Λιπίτζα—Δολνάϊα.

Οἱ Γερμανοὶ ὕψωσαν λευκὰς σημαίας, ἐπρότειναν δὲ εἰς τοὺς Ρώσσους ἀδελφοποίησιν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Μπαλιέτσι, ἀλλὰ τὰ στρατεύματά μας ἀπήντησαν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ μας.

Μάχη πρὸς τοὺς τούρκους, λαβόντας ἐνισχύσεις, ἐξακολουθεῖ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σακὶζ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Μπιστάνα καὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀπισὶρ-Βάν.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον, 5 (Ρ.)—Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρέουτερ τηλεγραφεῖ: Ἡ χθεσινὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Σεμὲν ντὲ Νταμ ὑπῆρξεν ἡ ἰσχυροτέρα προσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ, ἀφότου οὗτος ἤρχισε τὰς ἐπιθέσεις του, ἐκταθεῖσα ἐπὶ 16 χιλιομέτρων καὶ διαρκέσασα ἀργὰ μέχρι τῆς νυκτός.

Εἰν τὴν ἐπίθεσιν ἐχρησιμοποιήθησαν διάφοροι μεραρχίαι, τῶν ὁποίων προηγοῦντο εἰδικὰ στρατεύματα ἐπιθέσεως, παθόντα βαρυτάτας ἀπωλείας διότι, μολονότι ἡ ἐπίθεσις ἀπέτυχε, ταῦτα παρὰ τὰς αἱματηρὰς ἀπωλείας ὠθοῦντο ἀκαταπαύστως ἐμπρός.

Ὁ ἐχθρός, παρὰ τὰς ἀνεπιτυχεῖς του ἀποπείρας τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤλπισε διὰ βαρείας ἐπιθέσεως νὰ καταλάβῃ ἐξ ἀπίνης τοὺς Γάλλους. Ἡ ἐπίθεσις ἐν τούτοις ἀπέτυχε τελείως τοῦ ἐχθροῦ ἀφέντος μόνον σωρείας πτωμάτων καὶ ὑποστάντος ἀπωλείας χιλιάδων ἀνδρῶν.

* * *

Αἱ τορπιλλίσεις κατὰ τὸν Ἰούνιον.

Λονδῖνον 20,3. (Ρ.) Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ὅτι τὸ ἀργεντινὸν πλοῖον «Τόρο» ἐβυθίσθη διὰ κανονιοβολισμῶν εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν τὴν 22 Ἰουνίου ἔξω τῆς πολεμικῆς γερμανικῆς ζώνης, μολονότι πρὶν ἐδόθησαν πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ ὑποβρυχίου παρὰ τοῦ πλοιάρχου σήματα τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου. Τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἐκ μαλλίων προωρίζετο διὰ τὴν Ἑλβετίαν. Γαλλικὸν πλοῖον περισυνέλεξε 14 μέλη τοῦ πληρώματος, ὁ δὲ πλοίαρχος καὶ οἱ λοιποὶ ἄνδρες ἀπεβιβάσθησαν εἰς λιμένα τινὰ τὴν 2 Ἰουλίου.

21)4 (Ρ.) Ὁ Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸν Ἰούνιον ἀπωλεσθέντων, διὰ τῶν ὑποβρυχίων καὶ τῶν τορπιλλῶν, νορβηγικῶν πλοίων, ἀνέρχεται εἰς 43, ἀντιπροσωπεύοντα 60,000 τόννους, 26 πρόσωπα ἐχάθησαν.

Κοπεγχάγη, 20)3.—Πολλὰ σουηδικὰ πλοιάρια ἐβυθίσθησαν ὑπὸ γερμανικῶν ὑποβρυχίων.

Παρίσιοι, 20)3.—(Ρ) Ἐν ἀντιτορπιλλικὸν συνοδεῦον ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον ἐβυθίσθη, 29 ἄνθρωποι ἐχάθησαν.

Ἄμστερδαμ, 20)3.—(Ρ) Γερμανικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἠσχολήθη εἰς ἐπέκτασιν τῆς ἐπικινδύνου ζώνης ἐν τῇ Βορείῳ Θαλάσσῃ. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐργάζεται καὶ ἡ Ἀγγλία.

Τὰ ὑποβρύχια κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν.

Οὐασιγκτών, 21)4. (Ρ)—Ἡ εἰς Εὐρώπην ἀποστολὴ στρατευμάτων εἶχε κατατμηθῇ εἰς ἀποσπάσματα, ἑκάστου αὐτῶν φρουρουμένου ὑπὸ ναυτικῆς συνοδείας πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ὑποβρυχίων. Ἐπὶ πλέον εἶχεν ὁρισθῆ εἰς τὸν ὠκεανὸν συνάντησις πρὸς τὰ εἰς εὐρωπαϊκὰ ὕδατα περιπολοῦντα ἀμερικανικὰ ἀντιτορπιλικά, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς προστασίας ἐν τῇ οὐδετέρᾳ ζώνῃ. Ἡ πρώτη ἐπίθεσις τῶν ὑποβρυχίων ἐγένετο εἰς σημεῖον ἔξω τῆς ἐπικινδύνου ζώνης, θεωρούμενον ἐλεύθερον ὑποβρυχίων. Τὸ σκότος δὲν ἐπέτρεψε νὰ καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποβρυχίων, ἅτινα ὅμως τὸ πῦρ τῶν βαρέων μας τηλεβόλων ἀπεδίωξε.

Ἡ δευτέρα ἐπίθεσις ἐγένετο μετὰ ἡμέρας κατ' ἄλλης μοίρας πλοίων, κατὰ ταύτην δὲ τὰ ἀντιτορπιλλικά μας ὄχι μόνον ἐκράτησαν μακρὰν τὰ ὑποβρύχια, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ταχύτητός των ἐβύθισαν τοὐλάχιστον ἓν ἐξ αὐτῶν. Ἔλαια καὶ θραύσματα πλοίου ἐκάλυψαν τὴν θάλασσαν μετὰ βολὴν τηλεβόλου κατὰ τοῦ περισκοπίου ἑνὸς αὐτῶν. Τὰ ἀντιτορπιλλικά μας μετεχειρίσθησαν κατὰ τῶν ὑποβρυχίων βόμβας κανονισμένας νὰ ἐκρήγνυνται εἰς βάθος τι κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
(PRIX FIX)

Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μας ὑποδηματοποιΐας κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ ὑπὸ δεξιῶν τεχνιτῶν στερεὰ καὶ κομψὰ τοῦ συρμοῦ πάντοτε καὶ ἐπισκευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα εἰς καινουργῆ μεταβαλλόμενα.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

καὶ πάντοτε εἰς τὸ κατώτατον ὅριον.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

Καὶ εἰς τοῦτο προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Κοινοῦ.

Οἱ πελάται μας δύνανται νὰ πληρώνωσι τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ κατὰ **δόσεις ἑβδομαδιαίας ἀνὰ ἓν σελλίνιον** εἴτε κατὰ παραγγελίαν εἴτε καὶ δι' ἕτοιμα ὑποδήματα, ἐξ ὧν ἔχομεν πάντοτε πλουσίαν συλλογήν.

23—52 **Τιγρὰν Οὐζουνιάν.**

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν γρ.	95—100
Σῖτος Αἰγυπτιακὸς	»	» 90— 92
Κριθὴ	»	» 40— 42
Βρόμη	»	» 24— 25
Ὄροβος	»	» 65— 70
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	» 16— 17
Λινόσπορος	»	» 4—5
Κουκκία ξηρὰ	»	» 4 1)2
Σταφίδες μαῦραι	»	» 7—8
» βρασταὶ	»	» 7—8
Γεώμηλα γαλλικὰ	»	» 2
Κρόμμυα	»	» 1½
Ἔλαια ἐντόπια	ἡ λίτρα	» 41¼
Βάμβαξ	»	» 70— 80
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»270—280
Κουμανδαρία	»	»400—450
Ρακὴ σοῦμα 20 β.	ἡ ὀκᾶ	» 7½

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα Αἰγύπτου ὁ σάκκος γρ.		564
Σάκχαρον	ἡ ὀκᾶ	» 13-15
Σάπων ἑλληνικὸς	»	» 16
Καφὲς	»	» 26— 33

Τύποις «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» Πετρίδου καὶ Νικολάου.